
Istungidokument

A9-0167/2022

25.5.2022

RAPORT

parema õigusloome kohta: ühendatud jõududega parema õigusloome poole
(2021/2166(INI))

Õiguskomisjon

Raportöör: Tiemo Wölken

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS	26
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI KIRI	32
TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI KIRI	37
PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS	43
PETITSIOONIKOMISJONI ARVAMUS	54
VÄLISKOMISJONI KIRI	59
LISA.....	63
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS	67
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS	68

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

parema õigusloome kohta: ühendatud jõududega parema õigusloome poole (2021/2166(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu (edaspidi „ELi leping“) artiklit 5,
- võttes arvesse protokoll nr 1 riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus,
- võttes arvesse protokoll nr 2 subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat,
- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Parem õigusloome: ühendatud jõududega parema õigusloome poole“ (COM(2021)0219),
- võttes arvesse komisjoni talituste 3. novembri 2021. aasta töödokumenti parema õigusloome suuniste kohta (SWD(2021)0305),
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artiklis 208 sätestatud arengukoostöö eesmärgi,
- võttes arvesse komisjoni 5. mai 2021. aasta teatist „2020. aasta uue tööstusstrateegia ajakohastamine: ehitame üles tugevama ühtse turu, et Euroopa saaks taastuda“ (COM(2021)0350),
- võttes arvesse oma 25. novembri 2020. aasta resolutsiooni Euroopa uue tööstusstrateegia kohta¹,
- võttes arvesse 2021. aasta novembris avaldatud parema õigusloome vahendeid, mis täiendavad samaaegselt avaldatud parema õigusloome suuniseid,
- võttes arvesse 16. detsembri 2003. aasta institutsioonidevahelist parema õigusloome kokkulepet ning selle kokkuleppe uusimat, 13. aprilli 2016. aasta versiooni²,
- võttes arvesse komisjoni 24. märtsi 2021. aasta teatist „Euroopa Liidu lapse õiguste strateegia“ (COM(2021)0142),
- võttes arvesse Euroopa Regioonide Komitee arvamust „Parem õigusloome: ühendatud jõududega parema õigusloome poole“ (CDR 4071/2021),
- võttes arvesse 10. juuli 2018. aasta aruannet, milles esitatakse subsidiaarsuse ja

---

¹ ELT C 425, 20.10.2021, lk 43.

² ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

- proportsionaalsuse rakkerühma „Teeme vähem, aga paremini“ järelused,
- võttes arvesse oma 24. juuni 2021. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu õigusloome kvaliteedi ning subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kohta – raport parema õigusloome kohta, mis käsitleb aastaid 2017, 2018 ja 2019³,
  - võttes arvesse oma xx resolutsiooni parlamendi algatusõiguse kohta,
  - võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja 12. juuni 2018. aasta eriaruannet nr 16/2018 „ELi õigusaktide järelhindamine: hästi toimiv kuid mittetäielik süsteem“,
  - võttes arvesse oma 9. juuni 2016. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu avatud, tõhusa ja sõltumatu halduse kohta⁴,
  - võttes arvesse oma 16. detsembri 2020. aasta resolutsiooni uue Euroopa VKEde strateegia kohta⁵,
  - võttes arvesse oma 15. jaanuari 2020. aasta resolutsiooni Euroopa roheline kokkuleppe kohta, milles väljendatakse heameelt komisjoni võetud kohustuse üle tagada, et kõik ELi meetmed aitaksid ELil saavutada kestliku tuleviku ja õiglase ülemineku, ning vastavalt ajakohastada parema õigusloome suuniseid ja milles muu hulgas nõutakse, et ELi ja selle liikmesriikide parema õigusloome tegevuskavadesse integreeritaks põhimõtte „esmalst kestlikkus“⁶,
  - võttes arvesse president Ursula von der Leyeni 16. juuli 2019. aasta kõnet⁷,
  - võttes arvesse 7. juunil 2021. aastal toimunud täiskogu arutelu „VKEde liidu olukord – Parema õigusloome tegevuskava / halduskoormuse vähendamise eesmärgi kohaldamine“⁸,
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 54,
  - võttes arvesse arengukomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni ning põhiseaduskomisjoni ja petitsioonikomisjoni arvamusi,
  - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit (A9-0167/2022),
- A. arvestades, et parem õigusloome on kõigi ELi institutsioonide ühine eesmärk ning see tuleks saavutada, suurendades läbipaistvust, vastutust ning institutsioonide, liikmesriikide, kodanike ja sidusrühmade vahelist koostööd ning tagades kõigi Euroopa põhiväärtuste, sealhulgas demokraatia, õigusriigi ja inimõiguste täielik austamine; arvestades, et läbipaistvus, usaldusväarsus ja vastutus on õigusriigil põhineva demokraatia olulised eeltingimused; arvestades, et Euroopa õigusaktid peaksid olema

³ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2021)0316.

⁴ ELT C 86, 6.3.2018, lk 126.

⁵ ELT C 445, 29.10.2021, lk 2.

⁶ ELT C 270, 7.7.2021, lk 2.

⁷ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/et/SPEECH_19_4230.

⁸ P9_PV(2021)06-07(17).

eesmärgipärased, proportsionaalsed, selged, läbipaistvad ja põhjalikud, et kodanikud ja sidusrühmad saaksid neist tõhusalt kasu; arvestades, et parem õigusloome aitab tagada, et ELi poliitika ja õigusaktid on suunatud tulevikku, võttes arvesse tehnoloogia, ühiskonna- ja keskkonnaarengu kiiremat tempot; arvestades, et seetõttu on üha olulisem toetada õigusaktide ettepanekuid tõenditega, mis põhinevad kõige asjakohasematel hinnangutel ja vastastikused eksperdihinnangud läbinud usaldusväärsetel teaduslikel tõenditel, samuti tuleks järgida ettevaatuspõhimõtet; kutsub sellega seoses komisjoni üles haldama tõendeid läbipaistvalt ja tagama, et need oleksid leitavad, kättesaadavad, koostalitlusvõimelised ja korduskasutatavad; rõhutab, et kvaliteetset õigusloomet ei saa taandada üksnes lühiajalise koormuse ja kulude vähendamise kvantitatiivsetele eesmärkidele, vaid see peaks olema kõigile kasulik pikaajaline investering meie ühiskonna ja tuleviku ühisesse heaollu;

- B. arvestades, et komisjon peaks täielikult järgima Euroopa kliimamääruse⁹ artikli 6 lõiget 4, milles on sätestatud, et kõik kavandatavad meetmed ja seadusandlikud ettepanekud peavad olema kooskõlas ELi 2050. aasta kliimaneutraalsuse eesmärgi saavutamise; arvestades, et selleks peab komisjon hindama kõikide kavandatavate meetmete ja seadusandlike ettepanekute, sealhulgas eelarveettepanekute kooskõla kliimaneutraalsuse eesmärkidega ja seda, kas need tagavad kliimamuutustega kohanemisel edusammude tegemise;
- C. arvestades, et uusi kliimaeesmärkidega kooskõla kontrole on kohaldatud seadusandlike meetmete ja ettepanekute eelnõude mõjuhinnangute suhtes alles alates 1. jaanuarist 2022, hoolimata Euroopa kliimamääruse jõustumisest 2021. aasta juulis, mis tähendab, et määruse sätteid ei ole mitme Euroopa roheline kokkuleppe seisukohast olulise ettepaneku puhul rakendatud;
- D. arvestades, et lähenemisviis, mille kohaselt kontrollitakse mõjuhinnangutes ja hindamistes kooskõla Euroopa kliimamäärusega, on esitatud parema õigusloome teatise ja sellele järgnenud suunistes ja vahendites; arvestades, et komisjon peaks siiski kohaldama neid kontrole süstemaatiliselt ning tegema seda uue kavandatava meetme või olemasolevate õigusaktide toimivuskontrolli ettevalmistusprotsessi alguses, et komisjon saaks tõeliselt suunata poliitikavalikuid; arvestades, et Euroopa kliimamääruse artikli 6 lõikes 4 osutatud kooskõla hindamise osana peab komisjon esitama põhjendused kavandatava meetme või seadusandliku ettepaneku kooskõla puudumise kohta Euroopa kliimamääruse eesmärkidega;
- E. arvestades, et komisjon võttis 2021. aastal vastu teatise „Parem õigusloome: ühendatud jõududega parema õigusloome poole“, selle suunised ja neid täiendavad vahendid;
- F. arvestades, et parem õigusloome on õiguskindluse tagamise meede ja ta peaks tooma kasu kõigile ning teenima Euroopa ühiskonna, ettevõtjate, töötajate, kodanike, tarbijate ja keskkonna üldisi huve; arvestades, et kvaliteetsed õigusaktid teenivad avalikku huvi, sest need mõjutavad otseselt ELi, tema territooriumide ja ettevõtjate konkurentsivõimet ning kujutavad endast ka demokraatia ja kodanike otsese osaluse tugevdamise vahendit

---

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/1119, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 401/2009 ja (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimamäärus), ELT L 243, 9.7.2021, lk 1.

nii riiklikul kui ka piirkondlikul tasandil;

- G. arvestades, et vajalik on õiguslane läbivaatus ning vajaduse korral ja asjakohasel juhul ka lihtsustamine, et kõrvaldada õigusaktide rakendamist takistavad asjaolud, sh piiriülestes olukordades, ja muuta õigusaktid õigustatud isikute jaoks – olgu nad kodanikud või ettevõtjad – tõhusamaks, läbipaistvamaks ja kõikehõlmavamaks;
- H. arvestades, et parema õigusloome põhimõtted ja vahendid peaksid jääma poliitiliselt neutraalseks, et tagada probleemide objektiivne määratlemine ja tõelised alternatiivsed poliitikavariandid, mida komisjon, nõukogu ja parlament kaaluma peaksid;
- I. arvestades, et parema õigusloome eesmärk peab olema teenida ELi ambitsioone, eelkõige selle pikaajalisi eesmärke, näiteks majanduskasvu edendamine, investeeringute ja töökohtade loomise hoogustamine, konkurentsivõimelisema ja demokraatlikuma Euroopa tagamine, sotsiaalne areng, ning siduv eesmärk saavutada 2050. aastaks liidu kliimanetraalsus ja pikaajaline prioriteetne eesmärk saavutada 2050. aastaks kodanike heaolu, tehes seda planeedi võimaluste piires; arvestades, et kestlikkus peaks olema kvaliteetse õigusloome keskmeks, seades sotsiaalsed, majanduslikud ja keskkonnakaalutlused võrdsetele alustele; arvestades, et parema õigusloome põhimõtete kohaldamisel peaks komisjon kindlaks määrama kõige tõhusamad lahendused kasu maksimeerimiseks, minimeerides samal ajal seotud kulusid;
- J. arvestades, et komisjon on võtnud kohustuse suurendada pingutusi, et edendada ja parandada laste kaasavat ja süsteemset osalemist ELi tasandi otsustusprotsessis, eelkõige tehes asjakohaste tulevaste algatuste raames lastele mõeldud konsultatsioone;
- K. arvestades, et hästi läbi viidud mõju eel- ja järelhindamised ning avalikud konsultatsioonid ja põhimõtte „kõigepealt hinda“ on teadliku, parema, tõhusa, vastutustundliku ja läbipaistva õigusloome olulised vahendid, mis on kohandatud õigustatud isikute vajadustele; arvestades, et see aitab kaasa mõju kvantifitseerimisele ning seda on võimalik arvesse võtta kulude ja tulude suhtes; arvestades, et sellistes hindamistes tuleks arvesse võtta majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnaalaseid aspekte sama üksikasjaliku analüüsi ja täpsusega, võttes arvesse nii kvalitatiivseid kui ka kvantitatiivseid tõendeid, sealhulgas ka poliitikameetmete mõju põhiõigustele; arvestades, et kontrollikoda avaldas 2018. aastal eriaruande koos soovitusetega järelhindamiste kvaliteedi parandamiseks;
- L. arvestades, et veebiportaali „Avaldage arvamust!“ eesmärk on hoogustada kodanike ja sidusrühmade osalemist ELi poliitikakujundamises ning see on osutunud kasulikuks vahendiks ELi poliitika ettevalmistamisel; arvestades, et komisjon võttis 3. juulil 2020. aastal kasutusele selle vahendi uue versiooni, et veelgi parandada oma konsultatsioone ja üldsusega suhtlemist ning suurendada läbipaistvust; arvestades, et kontrollikoda avaldas 2019. aastal¹⁰ eriaruande koos soovitusetega selle portaali täiustamiseks, eelkõige kasutajasõbralikumaks muutmiseks, sh seoses teavitustegevuse ja läbipaistvusega ning tõlgete kasutamise ja kättesaadavusega;
- M. arvestades, et õiguskontrollikomitee hindab nii mõjuhinnangute kui ka

---

¹⁰ Euroopa Kontrollikoda, eriaruanne nr 14/2019, „Avaldage arvamust!“: komisjoni avalikud konsultatsioonid kaasavad kodanikke, kuid nendealane teavitustegevus on ebapiisav“.

toimivuskontrollide ja oluliste hindamiste kvaliteeti, et toetada kvaliteetsete otsuste tegemist; arvestades, et 2021. aastal sai ligikaudu kolmandik mõjuhinnangutest negatiivse esimese arvamuse; arvestades, et õiguskontrollikomitee võib etendada olulist rolli Euroopa õigusaktide täiustamisel;

- N. arvestades, et ELi institutsioonide sujuva toimimise eeltingimuseks on mitmekeelsuse austamine; arvestades, et ELi lepingu artikli 1 kohaselt tuleb ELi tasandil otsuseid teha nii avalikult ja nii kodanikulähedaselt kui võimalik; arvestades, et üldsusele kättesaadavad Euroopa Liidu veebisaidid ELi programmide raames avanevate rahastamis- ja hankevõimaluste kohta avaldatakse tihti kõigepealt inglise keeles; arvestades, et nende veebisaitide tõlkimine võib kesta mitu kuud; arvestades, et nende veebisaitide kättesaadavus kõigis ELi ametlikes keeltes on ausa konkurentsi jaoks oluline;
- O. arvestades, et õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) ning tulevikukindluse platvormi eesmärk on lihtsustada ELi õigusakte ning vähendada nii tarbetut haldus- ja regulatiivset koormust kui ka kulusid, et parandada õigusnormidele vastavust ja nende rakendamist, saavutades nende aluseks oleva poliitika eesmärgid seeläbi, et keskendutakse varasemate, praeguste ja tulevaste õigusaktide regulatiivsele tasakaalustamisele ja toimivuskontrollile;
- P. arvestades, et komisjon kehtestab põhimõtte „üks sisse, üks välja“ kavatsusega tasakaalustada komisjoni uutest seadusandlikest ettepanekutest tekkida võiv koormus, kõrvaldades asjaomases poliitikavaldkonnas senist koormust;
- Q. arvestades, et lähenemisviisiga „üks sisse, üks välja“ on võimalik panustada õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi, laiendades seda selliselt, et lisaks üksikutest kehtivatest õigusaktidest tulenevale tarbetule koormusele vaadeldakse lisaks ka uusi õigusakte ja kogu poliitikavaldkonda; arvestades, et samal ajal on vaja selgitada seda, kuidas lähenemisviisi „üks sisse, üks välja“ praktikas rakendatakse, sest õigusaktid peaksid alati kasu tooma kodanikele, ettevõtjatele, töötajatele ja tarbijatele;
- R. arvestades, et Euroopa tasandil tehtavatest lihtsustamispüüdlustest kasu saamine sõltub ka sellest, kas kaasseadusandjad säilitavad asjakohased sätted, ja sellest, milliseid valikuid teevad liikmesriigid nende sätete ülevõtmisel riigisisese õigusesse, ning komisjoni suuremast pingutusest kooskõlastada ja konsulteerida liikmesriikide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsustega;
- S. arvestades, et 24. oktoobri 2017. aasta teatise „Paremad lahendused parema õigusloome tegevuskava paremaks täitmiseks“ (COM(2017)0651) väljendas komisjon kahtluseid „üks sisse, üks välja“ lähenemise ja koormuse vähendamise eeleesmärkide kehtestamise suhtes, leides, et see tooks kaasa dereguleerimissurve ja vähendaks komisjoni poliitilist vastutust võtta meetmeid siis, kui neid on vaja võtta;
- T. arvestades, et veebisaidil EUR-Lex¹¹ avaldatud teabe kohaselt võttis komisjon 2021. aastal vastu või muutis 1977 seadusandlikku või muud kui seadusandlikku akti; arvestades, et samal ajavahemikul tunnistati kehtetuks või kaotasid kehtivuse 1008

---

¹¹ <https://eur-lex.europa.eu/statistics/2021/legislative-acts-statistics.html>, <https://eur-lex.europa.eu/statistics/legal-acts/2021/legislative-acts-statistics-repealed-and-expired-acts.html>.

seadusandlikku või muud kui seadusandlikku akti;

- U. arvestades, et aluslepingutega antakse parlamendile otsene algatusõigus ainult väga piiratud juhtudel; arvestades, et parlament on oma algatusõigust käsitlevas resolutsioonis nõudnud parlamendi algatusõiguse laiendamist;
- V. arvestades, et Euroopa Liit toimib esindusdemokraatia alusel;
1. väljendab heameelt komisjoni eesmärgi üle, et ELi õigusaktid peaksid tooma maksimaalset kasu kodanikele ja ettevõtjatele, eelkõige väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd), ning tema kavatsuse üle muuta lähenemine paremale õigusloomele dünaamilisemaks ja kohanemisvõimelisemaks tuleviku arengsuundade suhtes; väljendab lisaks heameelt komisjoni võetud kohustuse üle kasutada paremini ära strateegilist prognoosi ning nõuab selle lõimimist mõjuhindangutesse ja hindamistesse; rõhutab, et parema õigusloome tegevuskava peaks toetama liidu majanduse rohepöõret, võimaldades muu hulgas uuenduslike ja progressi võimaldavate tehnoloogiate tõhusamat turule toomist; tunneb heameelt komisjoni kavatsuse üle täiustada ettepanekute mõjuanalüüsi ja aruandlust, näiteks konkurentsivõime ja VKEde, territoriaalsuse, kestlikkuse, võrdsuse, subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kohta, mis võib aidata tuvastada ka lünki, vajadusi ja võimalusi ning aidata avastada olemasolevaid riske ja suundumusi, ning seega aidata kaasa poliitiliste prioriteetide kindlaks määramisele ja pikaajalise perspektiiviga strateegilise planeerimise kavandamisele, eelkõige vähem arenenud riikides ja seoses kestliku arengu eesmärkide saavutamisega;
  2. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles tunnistama parema õigusloome ja lihtsustamise vajadust, võttes integreeritud ja tasakaalustatud viisil arvesse majandus-, keskkonna-, soolist ja sotsiaalmõju;
  3. tunneb lisaks heameelt komisjoni võetud kohustuse üle integreerida kõikidesse oma seadusandlikesse ettepanekutesse kestliku arengu eesmärgid kooskõlas ÜRO kestliku arengu tegevuskavaga 2030, et pöörata suuremat tähelepanu soolisele võrdõiguslikkusele ja kõigi võrdsusele ning tagada, et põhimõtet „ei kahjusta oluliselt“ ja ettevaatuspõhimõtet kohaldatakse kõigis poliitikavaldkondades; nõuab, et mõjuhindangutes võetaks lisaks arvesse kestliku arengu tegevuskava 2030 kui terviku saavutamise mõju; märgib murelikult, et viidates üksnes asjaomastele kestliku arengu eesmärkidele, on oht jätta kestliku arengu tegevuskava 2030 integreeritud ja terviklik olemus tähelepanuta; tuletab meelde liidu võetud kohustust olla koos liikmesriikide ning nende kohalike ja piirkondlike omavalitsustega, ning tihedas koostöös oma rahvusvaheliste partneritega, kestliku arengu tegevuskava 2030 ja kestliku arengu eesmärkide rakendamisel maailmas esirinnas; peab kahetsusväärseks asjaolu, et komisjon ei ole veel välja töötanud integreeritud ja terviklikku kestliku arengu eesmärkide rakendusstrateegiat; tuletab meelde, et EL peab suurendama oma nähtavust arengumaades tõhusa teabevahetusega oma koostöö- ja rahastamisprogrammide kohta;
  4. toetab keskkonnamõtjude täiustatud analüüsi ja aruandluse kohustuse võtmist kõigis ELi poliitikavaldkondades põhimõtte „ei kahjusta oluliselt“ kohustusliku hindamisega ning toetab asjaolu, et seda hindamist tuleb kohaldada kõigi poliitikavaldkondade ettepanekute suhtes, et vältida ebaühtlast kohaldamist; nõuab, et komisjon määratleks selgelt põhimõtte „ei kahjusta oluliselt“, et tagada selle järjepidev kohaldamine; tunneb

heameelt ettepaneku üle, mille kohaselt tuleks õigusloomes kestlikkust ja digiüleminekut paremini arvesse võtta; rõhutab, et põhimõtte „ei kahjusta oluliselt“ hindamisel tuleb arvesse võtta laiemaid kulusid ja tulusid ühiskonnale, näiteks rahvatervise valdkonnas, ning keskkonnamõju;

5. soovitab komisjonil kaaluda lähenemisviisi „esmalts kestlikkus“ rakendamist ja võtta see kasutusele kogu poliitika väljatöötamisel ja hindamisel, seades esikohale pikaajalise kestlikkuse kaalutlused; märgib, et strateegiline prognoos toetab õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi, milles tuvastatakse tarbetu regulatiivse koormuse vähendamise võimalusi ja tagatakse, et kehtivad ELi õigusaktid oleksid jätkuvalt tulevikukindlad;
6. nõuab sellega seoses, et valitsustevahelise kliimamuutuste paneeli (IPCC) ning valitsustevahelise bioloogilist mitmekesisust ja ökosüsteemi teenuseid käsitleva teaduslik-poliitilise foorumi (IPBES) aruandeid võetaks tulevikusuundade strateegilise prognoosi protsessis süstemaatiliselt arvesse; väljendab sellega seoses heameelt niisuguse tulevikukindluse platvormi töö üle, mis koondab muu hulgas haldusasutuste, valitsusväliste organisatsioonide ning väikeste ja suurte ettevõtjate eksperditeadmisi korrapärasel koostumisel, et täiustada kehtivaid ELi õigusakte; märgib, et seda platvormi võiks kasutada ka laiemate teemade, näiteks rohepöörde arutamiseks;
7. tuletab meelde, et inimõiguste ja demokraatia järgimise kaitsmine, edendamine ja hõlbustamine on ELi välistegevuse keskse tähtsusega prioriteet, mis on sätestatud ELi lepingu artiklis 21, ja et liidu välistegevuse suhtes kohaldatakse ka Euroopa Liidu põhiõiguste hartat; toonitab, et EL on järjepidevalt kinnitanud oma pühendumust jääda maailma areenil mõjukaks osalejaks ning jätkata juhtiva rolli täitmist ülemaailmse demokraatia ja inimõiguste kaitsjana; peab seetõttu kahetsusväärseks, et ettepanekus ei ole ELi parema õigusloome vahendite pakettis sisalduvat põhiõiguste vahendit piisaval määral üle võetud suunistesse, mis käsitlevad ELi inimõiguste valdkonnas ülemaailmselt võetud kohustusi ja aluslepingust tulenevaid kohustusi; rõhutab seetõttu, kui oluline on kogu ELi välispoliitika, sealhulgas kaubanduspoliitika ja arengukoostöö inimõigustealane mõju, pidades eelkõige silmas haavatavaid rühmasid;
8. rõhutab seetõttu, et suuniseid tuleks muuta ja neid tuleks tõhusalt rakendada, et tagada inimõiguste süstemaatiline ja nõuetekohane arvessevõtmine, kohustades ELi mitte võtma meetmeid, mis takistaksid või raskendaksid inimõiguste teostamist; rõhutab, et sooline mõju tuleks integreerida kogu aruandlusesse ning et lisaks inimõiguste olukorra üldisele hindamisele peavad inimõiguste mõjuhindangud sisaldama sooliselt segregeeritud andmeid ja hindama spetsiifilist inimõigustealast mõju naistele; 9. rõhutab, et keskkonna- ja tervishoiualastel õigusaktidel on ELi kodanike elule otsene mõju; kutsub seetõttu komisjoni üles koostama arusaadavas tavakeeles kõigile seadusandlikele ettepanekutele lühikese seletuskirja ning võtma kõiki asjakohaseid meetmeid tagamaks, et kõik ELi kodanikud mõistaksid seadusandliku ettepaneku olemust, sealhulgas võimalikku mõju nende elule;
10. väljendab heameelt asjaolu üle, et vastavalt komisjoni 9. märtsi 2021. aasta teatisele „Digikompass 2030: Euroopa tee digikümnendil“ (COM(2021)0118) on parema õigusloome eesmärk edendada tulevastes ELi õigusaktides põhimõtet „vaikimisi digitaalne“ kui olulist digiüleminekut toetavat vahendit; rõhutab, et sellised

tehnoloogiad nagu tehisintellekt võivad täiustada õigusloomeprotsessi ja parandada juurdepääsu teabele ning muuta õigusaktid kodanikele ja ettevõtjatele arusaadavamaks; kutsub komisjoni üles kohaldama juhtumipõhiselt digiüleminekuga seotud õigusaktidele regulatsiooni testkeskkondasid¹² ning võtma arvesse ELi lisaväärtust ja proportsionaalsust, eelkõige eesmärgiga toetada VKEsid ja iduettevõtjaid; nõuab siiski, et niisugused regulatsiooni testkeskkonnad oleksid ajaliselt ja ulatuselt rangelt piiratud ning et nende üle tehtaks nõuetekohast järelevalvet ja et need oleksid kooskõlas ELi isikuandmete kaitse ja põhiõiguste *acquis* 'ga;

11. on seisukohal, et digitaliseerimisprotsesside uute vormide väljatöötamine kõigi kolme institutsiooni otsustusprotsessis on oluline väljakutse ja võimalus parandada ELi õigusloome kvaliteeti digiajastul; on veendunud, et kolme institutsiooni võetud kohustused seoses selliste arengutega tuleks selgelt kindlaks määrata ja lisada muudetud institutsioonidevahelisse parema õigusloome kokkuleppesse; kutsub seadusandjaid üles kasutama digitaliseerimist, et vältida tarbetut halduskoormust ja hõlbustada seadusandlikku tööd;
12. tunneb heameelt komisjoni kavatsuse üle võtta kasutusele ettevõtjate digitaalne ühtne aruandlusvahend, millega konsolideeritakse aruandlusnõuded, mis tulenevad muud kui finantsaruandlust käsitlevast muudetud direktiivist, taksonoomiast, aga ka paketi „Eesmärk 55“ aruandlusnõuetest ühtseks vahendiks, mis on välja töötatud erinõuete ja eelnevalt välja töötatud põhiliste tulemusnäitajate ning standarditega, mis on ettevõtjatele ja muudele organisatsioonidele modulaarsel ja digitaalsel viisil kättesaadavad;
13. rõhutab kodanike lihtsa juurdepääsu olulisust õigusallikatele ja vajadust luua ühtne läbipaistev veebisait, kus saab jälgida kogu õigusloomeprotsessi ja kõigi ELi institutsioonide täiendavaid dokumente; 14. märgib, et kaubandus tugineb endiselt suures ulatuses paberdokumentidele; on veendunud, et digitaliseerimine ja elektrooniliste kaubandusdokumentide kasutamine vähendavad kulusid ja keerukust; kutsub komisjoni üles kasutama ära digiajastut ja -vahendeid, et vähendada teatavat tüüpi koormust või kohustusi; rõhutab niisuguste digitaalsete kaubandusdokumentide kasutuse uurimise vajadust, mis suurendaksid tõhusust ja turvalisust ning vähendaksid halduskoormust;
15. rõhutab, et ELis on 22,6 miljonit¹³ VKE-d ja seetõttu ei peaks komisjon tegema üksnes VKE-teste süstemaatilisemalt, vaid nägema ette ka kohustusliku VKE-testi asjakohasel juhul kõigis seadusandlikes ettepanekutes; toonitab, et niisuguse testiga tuleks selgelt kindlaks teha, kuidas oleks võimalik kulude ja tuludega seonduvalt saavutada lihtsustamine, ning võimaluse korral sõnastada lisasoovitused, et vältida VKEdele tarbetut haldus- või regulatiivset koormust;
16. tuletab meelde, et väikeettevõtlusalgatuses „Small Business Act“ sätestatud põhimõtte

---

¹² Regulatsiooni testkeskkondi määratletakse spetsiifiliste raamistikena, mis pakkudes katsetamiseks struktureeritud konteksti, võimaldavad vajaduse korral reaalses keskkonnas katsetada uuenduslikke tehnoloogiasid, tooteid, teenuseid või lähenemisviise – praegu eelkõige digitaliseerimise kontekstis – piiratud aja jooksul ja regulatiivse järelevalve all oleva sektori või valdkonna piiratud osas, tagades asjakohaste kaitsemeetmete olemasolu.

¹³ <https://www.statista.com/statistics/878412/number-of-smes-in-europe-by-size>.

„kõigepealt mõtle väikestele“ kohaldamine on enne õigusakti ettepaneku esitamist tehtava proportsionaalsuse kontrolli oluline element ning selle eesmärk peaks olema tagada, et VKEde häält võetakse kuulda ja nende huve võetakse arvesse võimalikult varakult, et edendada VKEde kui Euroopa majanduse alustala arengut;

17. kutsub komisjoni üles looma VKEde saadiku kohta, et aidata vähendada tarbetut haldus- ja regulatiivset koormust liikmesriikides, ning VKE saadiku koht peaks asuma presidendi kabinetis ja olema horisontaalse pädevusega;
18. tuletab meelde, et ühine kaubanduspoliitika kuulub liidu ainupädevusse ning ELi toimimise lepingu artiklis 207 sätestatud tuleks kindlalt kaitsta ja säilitada; rõhutab vajadust vältida eri elemente sisaldavate kaubandus- ja investeerimislepingute pikki ratifitseerimismenetlusi, et tagada nende õigeaegne jõustumine;
19. on kindlalt veendunud, et kõigil eurooplastel peab olema võimalik jälgida ELi õigusloomeprotsessi; tunneb heameelt komisjoni algatuse üle muuta veebiportaal „Avaldage arvamust!“ puudega inimestele kättesaadavamaks ja koondada avalikud konsultatsioonid ühtseks tagasisidekorjeks; nõuab, et kõik seotud dokumendid, küsitlused ja sisendid oleksid võimalikult kiiresti kättesaadavad kõigis ELi ametlikes keeltes; nõuab otsustusprotsessi suuremat läbipaistvust, eelkõige selles osas, kuidas vastuseid arvesse võetakse, sealhulgas tagades vastuste nõuetekohase arvestamise vastavalt nende esindatusele, sõltuvalt sellest, kas need esindavad individuaalseid või kollektiivseid huve; märgib, et konsultatsioonide kavandamisel ja valikul on märkimisväärne mõju saadud tagasisidele ja tulemustele; nõuab tungivalt, et komisjon tagaks, et kõik tema poolt algatatud tagasisidekorjed oleksid neutraalsed ja erapooletud, sealhulgas kasutades tõenditel põhinevaid ja asjakohasel juhul avatud küsimustega küsimustikke; tuletab lisaks meelde, et parlamendile esitatud petitsioonid on kodanike osalemise ja tagasiside oluline vorm, mida komisjon peaks korrapäraselt hindama ja käsitlema;
20. nõuab läbipaistvamat konsultatsiooniprotsessi ja nende kokkuvõtlike aruannete avaldamist, mis oleksid saadaval kõigis ELi keeltes ja kättesaadavad ka puudega inimestele;
21. on seisukohal, et komisjon peaks oma püüdlustes tagama, et ELi poliitika põhineks selgel arusaamisel poliitikavaldkondadest, kus toimuvad kiired struktuurimuutused (nagu keskkond ja digiüleminek), kasutama sisendina kodanike ja kodanikuühiskonna organisatsioonide petitsioone; on seisukohal, et kodanike osalemine sellistes poliitikavaldkondades nagu põhiõigused, õigusriigi austamine ning võitlus kõigi diskrimineerimisvormide vastu põhjustest sõltumata on väga oluline;
22. on veendunud, et arengumaid mõjutavate õigusaktide kvaliteet sõltub muu hulgas nende õiguspärasusest ja tõhususest, mis omakorda sõltuvad konsulteerimisprotsessi laadist ja sellest, kuidas õigusaktid vastavad asjaomaste riikide vajadustele, ning kas nende rakendamisega saavutatakse kahju tekitamata soovitud tulemused; väljendab heameelt selle üle, et suurendades välispartnerite kaasamist, keskendub komisjon ELi õigusaktide vajaduste ja mõju paremale mõistmisele väljaspool ELi; kutsub komisjoni üles seda kaasamist tulemuslikuks muutama, tagades kaasavad, sisukad ja tõhusad konsultatsiooniprotsessid, hõlmates mõjutatud sidusrühmi, näiteks arengumaade

sotsiaalpartnereid ja kodanikuühiskonna esindajaid, samuti eri valdkondade eksperte ja ettevõtjaid; teeb ettepaneku, et nende konsultatsioonide tulemusi ja kogutud tõendeid tuleks tõeliselt kasutada sisendina õigusaktide koostamisel ning et eelkõige võetaks arvesse asjaomaste sidusrühmade konteksti ja erivajadusi partnerriikides, kus konsultatsioon läbi viiakse; väljendab heameelt algatuse üle muuta konsultatsiooniprotsessid sihipärasemaks, selgemaks ja kasutajasõbralikumaks; kutsub komisjoni üles tagama, et avaliku konsultatsiooni protsessi kavandatud lihtsustamine ei kahjustaks selle tõhusust; rõhutab rolli, mida ELi delegatsioonid võivad etendada, eelkõige arengumaades, ning vajadust teha kättesaadavaks vajalikud vahendid ja ressursid nende konsultatsioonide läbiviimiseks;

23. nõuab, et ELi institutsioonid järgiksid mitmekeelsuse valdkonnas põhiõiguste hartas ja nõukogu määruses nr 1/1958 ning sisemistes suunistes ja otsustes, näiteks Euroopa hea halduse tava eeskirjas, sätestatud põhimõtteid, õiguseid ja kohustusi;
24. kutsub ELi institutsioone üles eraldama vajalikke inimressursse, et tagada õigusloomeprotsessi eri etappides mitmekeelsuse austamine;
25. peab ühtseid keeleversioone ELi ametlikes keeltes oluliseks eeltingimuseks kehtivate õigusaktide usaldusväärseks tõlgendamiseks kohtute ning ELi ja liikmesriikide ametiasutuste poolt ning oluliseks panuseks ELi õiguse ühetaolisesse kohaldamisse; kutsub institutsioone üles neid nõudeid tulevase õigusloome käigus olulisel määral täitma;
26. nõuab, et kõik rahastamis- ja hankevõimalusi käsitlevad Euroopa Liidu veebisaidid tõlgitaks üheaegselt kõigisse ELi ametlikesse keeltesse, kuna teabe kättesaamise võimaldamine esialgu üksnes inglise keeles paneb niisugused liikmesriigid halvemasse olukorda, kus inglise keel ei ole ametlik keel;
27. rõhutab tugevaid seoseid taasterahastu „NextGenerationEU“ rakendamise ja ELi ühiskondade suurema vastupanuvõime eesmärgi vahel ning vajadust, et ELi institutsioonid jõuaksid liidu kodanikeni, et suurendada teadlikkust nende poliitiliste ülesannete põhiolemusest ja nende täitmisest; on veendunud, et selline teavitustegevus peaks lõppkokkuvõttes aitama kaasa paindlikumale ja tõhusamale institutsioonidevahelisele otsustusprotsessile, mis on võimeline pandeemiast saadud kogemustele jõuliselt ja otsustavalt reageerima;
28. nõuab tugevamat poliitilist dialoogi ELi institutsioonide ja riikide parlamentide, kohalike ja piirkondlike omavalitsuste, Euroopa Regioonide Komitee ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee vahel;
29. tunnistab praegust suundumust, mille kohaselt püüavad riikide parlamendid rohkem osaleda ELi poliitikat käsitlevate poliitiliste dialoogide kaudu, et luua kodanikele suuremat lisaväärtust, tegutsedes protokollide nr 1 ja 2 kohaldamisalas; tunnistab sellega seoses ka Euroopa Regioonide Komitee taotlusi sarnaseks tulevikku suunatud kaasamiseks, esitades selleks omaalgatuslikke arvamusi;
30. tuletab meelde, et märkimisväärset osa ELi õigusaktidest rakendatakse riigi tasandist allpool olevatel tasanditel, millel on väärtuslik vahetu kogemus ELi õigusaktide kohaldamisel tihedas koostöös kohaliku majanduse, sotsiaalpartnerite,

kodanikuühiskonna ja kodanikega ning mis võivad aidata suurendada ELi meetmete tõhusust ja nähtavust;

31. kordab kohalike ja piirkondlike omavalitsuste eripära ja kohandatud konsultatsioonide vajadust; soovib komisjonil konsulteerida ennetavalt Euroopa Regioonide Komiteega ettepanekute avatud konsultatsioonide ja tegevuskavade väljatöötamisel, mis mõjutavad märkimisväärselt riigi tasandist allpool olevaid valitsustasandeid;
32. rõhutab, et aktiivne subsidiaarsus on parema õigusloome tegevuskava lahutamatu osa; kiidab sellega seoses heaks asjaolu, et komisjon kasutab oma seadusandlikes ettepanekutes üha enam subsidiaarsuse hindamise tabelit, nagu on soovitatud komisjoni 23. oktoobri 2018. aasta teatises „Subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte rolli suurendamine ELi poliitikakujundamises“ (COM(2018)0703);
33. eeldab, et Euroopa tuleviku konverentsiga sillutatakse teed ka edasistele subsidiaarsuse põhimõttega seotud reformidele, eelkõige seeläbi, et ka ELi juhtimisprotsessides kohaldatakse subsidiaarsuse põhimõtet;
34. tunnistab, et parem õigusloome on kõigi ELi institutsioonide ühine eesmärk ja vastutus; kinnitab, et kaasseadusandjana ühtlustab parlament oma teenistuste tegevust, et aidata paremini hinnata ja jälgida mõju, mida arengumaadele avaldavad välismõõtmega ELi õigusaktid, sealhulgas parlamendi poolt vastu võetud asjakohased tekstid seadusandlike menetluste ja ELi rahastamisprogrammide kohta; kinnitab samuti, et sellest tulenevalt tugevdab parlament ka komisjonide vahelist koostööd ja kooskõlastamist ning kõigis asjaomastes komisjonides arengupoliitikaalaseid eksperditeadmisi ja selgitab arengukomisjoni rolli poliitikavaldkondade arengusidususe põhimõtte tagajana, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi kodukorras (VI lisa) – kõik selleks, et parandada ELi õigusaktide kvaliteeti ja tõhusust;
35. tuletab meelde, et kodanike petitsioonide pidev ja tähelepanelik läbivaatamine pakub hulgaliselt võimalusi muuta parem õigusloome kaasavamaks ja tõhusamaks ning parandada poliitikakujundajate arusaama kohalikest ja piirkondlikest oludest ning kodanike muredest ja eelistustest; kinnitab, et ELi õigusaktidega tuleks tagada kodanike ja ettevõtjate võrdne kohtlemine ning kodanike õiguste tõhus täitmine kogu liidus ning kehtivate Euroopa õigusnormide tugev ja võrdne täitmine;
36. tuletab meelde, kui oluline on säilitada institutsioonidevaheliste läbirääkimiste eel tihedad kontaktid kaasseadusandjate vahel, sealhulgas kutsudes mitteametlikele aruteludele regulaarselt ka teiste institutsioonide esindajaid kooskõlas institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe punktis 34 sätestatud kohustusega; peab kahetsusväärseks, et see võetud kohustus ei ole toonud kaasa uusi koostööstruktuure ega süstemaatilisi tavasid niisuguste arutelude hõlbustamiseks; teeb ettepaneku, et kaasseadusandjad lepiksid sellega seoses kokku heade tavade juhendis;
37. on kindlalt veendunud, et suuremat rõhku tuleb panna institutsionaalsele konsultatsioonile, kooskõlastamisele ja koostööle ELi institutsioonide sees ja nende vahel; nõuab tungivalt, et komisjon ühtlustaks oma sisemenetlusi komisjoni rahvusvahelise partnerluse peadirektoraadi süstemaatiliseks kaasamiseks kõikidesse mõjuhinnangutesse, eelkõige võimalike ELi-väliste mõjudega ELi õigusaktide puhul, ning võtaks nõuetekohaselt arvesse kõnealuse peadirektoraadi sisendeid, soovitusi ja

ettepanekuid poliitikavaldkondade arengusidususe raames; kutsub komisjoni üles suurendama komisjoni rahvusvahelise partnerluse peadirektoraadi kaasatust ja sisulist osalemist talitustevahelistes konsultatsioonides ning institutsioonidevaheliste suhete ja väliskoordineerimise töörühmades ning võtma nõuetekohaselt arvesse selle juhtiva peadirektoraadi panust arengukoostöö ja arengumaade osas;

38. nõuab laste õiguste lõimimist ELi õigusaktidesse seeläbi, et seadusandlike ettepanekute mõjuhindangutes võetakse arvesse laste õiguseid; nõuab sellega seoses, et mõju hindamise vahendite raamistikus võetaks kasutusele laste õiguste test, mis võiks hõlmata sidusrühmadega konsulteerimist, sealhulgas laste osalemise mehhanismi, mõjutatud piirkondade kindlaks määramist, lastele avalduva mõju mõõtmist ja alternatiivsete mehhanismide hindamist;
39. julgustab komisjoni täitma ELi laste õiguste strateegias võetud kohustust ning algatama rohkem avalikke konsultatsioone lastele ja noorukitele ning kasutama aktiivselt ELi laste osalusplatvormi, et kaasata noorte kodanike hääl ELi otsustusprotsessi;
40. nõuab, et institutsioonid võtaksid kõik vajalikud meetmed, et tagada haavatavate inimeste, näiteks puudega inimeste osalemine ELi otsustusprotsessis; rõhutab vajadust parandada kõikide kodanike juurdepääsu teabele; nõuab, et algatataks rohkem avalikke konsultatsioone, mis on suunatud erirühmadele, näiteks lapsed, noored või eakad; kutsub kõiki otsustajaid ELis üles võtma arvesse sidusrühmade panust ja tagama järgnevat otsustusprotsessides tõhusad järelmeetmed;
41. nõuab spetsiifiliste probleemide kohta käivate mõju näitajate väljatöötamist, näiteks mõju haavatavatele rühmadele; kiidab sellega seoses UNICEF-i ettepanekut võtta kasutusele laste kohta käiv näitaja, milles hinnatakse poliitika mõju lastele, ning nõuab sarnaste mehhanismide väljatöötamist teistes poliitikavaldkondades;
42. kutsub komisjoni üles teostama mõjuhindanguid eranditult kõigi seadusandlike ettepanekute puhul; peab väga kahetsusväärseks, et mitme poliitiliselt tundliku ettepaneku puhul ei ole seda varasemalt alati järgitud; tuletab meelde, et parlament on mitmel korral komisjoni mõjuhindangu asemel koostanud oma mõjuhindangu, et anda teavet poliitikakujundamiseks; nõuab, et mõjuhindangutele eraldataks piisavalt aega ja vahendeid, et tagada nende kvaliteet; tuletab siiski meelde, et mõjuhindangud aitavad teha teadlikke poliitilisi otsuseid, kuid ei tohiks kunagi asendada õigusloome protsessi ega seda põhjendamatult edasi lükata; rõhutab siiski, et peamine rõhk ELi õigusloomeprotsessis peaks olema kvaliteedil, läbipaistvusel, tipptasemel teadmistel ja mõjuhindangus olevatel andmetel, mitte algatuste lõpuleviimise kiirusel; nõuab, et mõjuhindangud avaldataks koheselt pärast nende valmimist, mitte alles pärast poliitikaettepaneku esitamist, tagades seeläbi ELi otsuste tegemise suurema läbipaistvuse; tunnistab, et parema õigusloome ja eelkõige mõjude eelhindamiste tõhusaks rakendamiseks on vaja piisaval tasemel vahendeid; nõuab tungivalt, et komisjon eraldaks sellega seoses asjakohased vahendid;
43. juhib tähelepanu asjaolule ja peab kahetsusväärseks seda, et mitme olulise seadusandliku ettepaneku puhul on tuvastatud mõjuhindangute puudumine, mida saab vaid osaliselt seostada COVID-19 pandeemiaga, ja võtab teadmiseks komisjoni kavatsuse avaldada komisjoni talituste analüütiline töödokument koos ettepanekutega

või ettepaneku vastuvõtmisest kolme kuu möödudes nendel juhtudel, kui mõjuhinnangut ei tehtud; toonitab, et kuigi tegemist on kiiduväärt sammuga suurema läbipaistvuse suunas, ei tohiks see viia selleni, et komisjon hoiab kõrvale oma mõjuhinnangutega seotud kohustustest, ning komisjon peaks seadusandliku ettepanekuga samaaegselt avaldama talituste töödokumendid;

44. väljendab heameelt komisjoni kavatsuse üle tugevdada territoriaalse mõju hindamist ja maapiirkondadele avalduva mõju hindamist¹⁴, et võtta paremini arvesse ELi eri territooriumide, näiteks linna- ja maapiirkondade, piiriüleste ja äärepoolseimate piirkondade vajadusi ja eripärasid; tuletab meelde, kui oluline on Euroopa Regioonide Komitee jaoks territoriaalse mõju hindamine, sealhulgas maapiirkondadele ja linnadele avalduva mõju hindamine ning piiriülese mõju hindamine;
45. rõhutab vajadust töötada välja lisavahendid, et hinnata uute poliitikameetmete, algatuste ja õigusaktide keskkonnamõju, kui olemasolevad vahendid on ebapiisavad, tagamaks, et von der Leyeni komisjoni keskkonnanahoidlikud eesmärgid ja keskendumine ÜRO kestliku arengu eesmärkidele oleksid komisjoni mõjuhinnangutes ja seadusandlikes ettepanekutes tähtsamal kohal; nõuab sellega seoses, et võetaks arvesse kulusid, mis võivad tekkida poliitilise tegevusetuse tõttu, eelkõige tervishoiu, kliima, keskkonna ja sotsiaalse mõõtmise valdkonnas, ning viivituste kumulatiivset mõju; leiab, et mõjuhinnangutes tuleb võrdselt tähelepanu pöörata eelkõige komisjoni ettepanekute majanduslike, sotsiaalsete, tervishoiu- ja keskkonnavalaste tagajärgede hindamisele ning et hinnata tuleb kodanike põhiõigustele ning naiste ja meeste võrdõiguslikkusele avalduvat mõju;
46. peab kahetsusväärseks asjaolu, et arengumaid käsitleva liidu poliitika ja õigusaktide mõjuhinnanguid, eelkõige neid, mis käsitlevad muid kui arengumeetmeid sisaldavaid siseseid õigusakte, on vähe ning neis ei hinnata ega käsitleta võimalikke mõjusid arengumaadele nõuetekohaselt; on kindlalt veendunud, et mõjude eelhindamine on väärtuslik vahend arengumaid ja eelkõige vähim arenenud riike käsitlevate poliitiliste ja / või seadusandlike ettepanekute võimalike riskide kindlakstegemiseks ja nendega tegelemiseks; kutsub komisjoni üles pöörama rohkem tähelepanu ELi õigusaktide mõjule arengumaades ning, kui see on asjakohane, austama ja edendama nendes algatustes arengukoostöö eesmärke, eelkõige sellistes valdkondades nagu ränne, keskkond, põllumajandus ja võitlus rahvusvahelise kuritegevusega, nagu organiseeritud kuritegevus, uimasti- ja inimkaubandus ning rahapesu; nõuab tungivalt, et komisjon võtaks mõjuhinnangute järeldused üle muid kui arengumeetmeid käsitlevate õigusaktide sätetesse, et paremini kajastada ELi toimimise lepingu artiklis 208 sätestatud ELi kohustust; 47. väljendab muret Euroopa kliimamääruse sätete rakendamise pärast juhtudel, kui mõjuhinnangut ei tehta, eelkõige poliitiliselt tundlike ettepanekute, sealhulgas teiseste õigusaktide puhul; tuletab meelde, et vastavalt institutsioonidevahelisele kokkuleppele peaks komisjon koostama mõjuhinnangud oma

---

¹⁴ Komisjoni 30. juuni 2021. aasta teatistes „Maapiirkondade arengu pikaajaline visioon – Tugevamad, ühendatud, vastupanuvõimelised ja jõukad ELi maapiirkonnad 2040. aastaks“ (COM(2021)0345) kirjeldab komisjon maapiirkondadele avalduva mõju hindamist järgmiselt: „Arvestades maaelu arengu teema mitmemõõtmelisust ja asjaolu, et aluslepingute eesmärk on majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus, on vaja ELi poliitikavaldkonnad maaelu seisukohast lähtudes läbi vaadata, võttes arvesse mõju, mida need valdkonnad võivad avaldada maapiirkondade tööhõivele ja majanduskasvule, arenguvõimalustele, sotsiaalsele heaolule ja kõigile võrdsete võimaluste tagamisele ning nende piirkondade keskkonna kvaliteedile“.

seadusandlike ja muude kui seadusandlike algatuste, delegeeritud õigusaktide ja rakendusmeetmete puhul, millel on tõenäoliselt märkimisväärne majanduslik, keskkonnavalne või sotsiaalne mõju;

48. märgib, et vahend 35 hõlmab elemente mõjuanalüüside läbiviimise suunamiseks arengumaades, ning loodab, et vahend leiab laialdast kasutust; on seisukohal, et praegused sektorid, mille raames tehtavad mõjuhinnangud tuleks seada esikohale, peavad kajastama liidu praeguseid ja tulevase probleeme ja parlamendi seisukohti ning olema selgelt kooskõlas ELi õiguse asjaomaste valdkondadega, et hõlbustada selliste õigusaktide kindlaksmääramist, millele tuleb erilist tähelepanu pöörata; soovib vahendeid veelgi tugevdada, et hõlbustada arengumaade võimalike majanduslike, sotsiaalsete ja keskkonnavalaste mõjude kindlakstegemist ja analüüsimist; teeb ettepaneku lisada vahendite hulka erivahendite jaoks mõeldud uus rubriik „Mõju arengumaadele“, mis hõlmaks muu hulgas vahendeid 23, 25 ja 26; teeb ettepaneku lisada sellesse rubriiki suunavad küsimused, et kindlaks teha, kas õigusaktid aitavad kaasa arengupoliitika eesmärkide saavutamisele ja kestliku arengu tegevuskava 2030 rakendamisele nii ELis kui ka arengumaades; tuletab meelde, et inimõiguste mõju arengumaades, sealhulgas lastele, põlisrahvastele, LGBTIQ-inimestele ja muudele haavatavatele rühmadele, on Euroopa arengukoostöö jaoks oluline; kutsub sellega seoses komisjoni üles kehtestama eraldi mõjuhinnangute kategooriad inimõiguste, soolise võrdsõiguse ja naiste õiguste ning õigusriigi ja hea valitsemistava kohta arengumaades; tuletab meelde, et varasematest meetmetest õppimiseks ja tulevikus olukorra parandamiseks on oluline pidevalt hinnata menetluste ja vahendite tõhusust, ning kutsub sellega seoses komisjoni üles andma parlamendile korrapäraselt aru vahendi 35 rakendamisest;
49. rõhutab, kui oluline on siduda inimõigustealased mõjuhinnangud ELi uue inimõigustega seotud hoolsuskohustuse poliitikaraamistikuga, tagades, et ettevõtjate inimõigustealaste ja keskkonnariskide kohta sektorite, äritegevuse ja väärtusahelate lõikes kogutud andmeid kasutatakse ELi ja riigi tasandi täitev- ja järelevalveorganites, et pakkuda neile mõõdetavaid võrdlusaluseid ja sisulisi andmeid;
50. tuletab meelde, et parlament on loonud spetsiaalse direktoraadi – Mõjuhinnangute ja Euroopa lisaväärtuse direktoraadi – selleks, et oleks võimalik viia läbi mõju eel- ja järelhindamisi eesmärgiga toetada tõenditel põhinevat poliitikakujundamist, ning nõuab piisavalt rahalisi vahendeid ja inimressursse sellele direktoraadile ja teistele parlamendi teenistustele, mille eesmärk on toetada parlamendiliikmete suutlikkust parandada oma rolli kaasseadusandjatena;
51. tuletab meelde, et parlamendi hindamistes tuleks arvesse võtta sätete tõhusust nende eesmärkide saavutamisel, hea hinna ja kvaliteedi suhte tagamisel ja tegelike kulude hoidmisel tuludega proportsionaalsena, nende sobivust ja asjakohasust esilekerkivate vajadustega, nende lisaväärtust ning nende sisemist ja välist sidusust muude poliitikavaldkondadega;
52. toetab komisjoni pühendumust poliitika läbivaatamisele ja julgustab komisjoni kasutama õigusaktide tulemuslikkuse ja kasu hindamiseks rohkem järelhindamisi, mis omakorda võib muuta tuleviku poliitika kujundamise teadlikumaks ja parandada regulatiivseid lähenemisviise; rõhutab põhimõtte „kõigepealt hinda“ olulisust tagamaks,

et varasemad kogemused saaksid mõjutada tulevase poliitikatsükli meetmeid; tunneb tõsist muret samaaegselt toimuvate hindamiste ja mõjuhinnangute kasvava suundumuse pärast, kuigi hindamistulemusi tuleks kasutada õigusaktide läbivaatamisel;

53. väljendab heameelt selle üle, et hindamiste ja neid toetavate uuringute kvaliteedikontroll on standarditud talitustevaheliste rühmade ja kvaliteedi kontrollnimekirjade abil; märgib siiski, et muude hindamiste kui järelhindamiste puhul ei ole kasutusel samasugused kvaliteedikontrollid; ergutab komisjoni määratlema kvaliteedi miinimumstandardeid muude hindamiste kui järelhindamiste jaoks, et tagada nende kvaliteet kõigis komisjoni talitustes; on seisukohal, et selliste minimaalsete kvaliteedistandarditega tuleks nõuda järelhindamisi, mis sisaldaksid kasutatud meetodika üksikasjalikku kirjeldust, sealhulgas andmete kogumise ja analüüsimise vahendeid, nende valiku põhjendust ja piiranguid;
54. rõhutab, et õigusaktide järelevalve- ja läbivaatamisklauslid tagavad vajalike andmete kogumise ja hindamise; kutsub komisjoni üles töötama kehtiva institutsioonidevahelise kokkuleppe raames koostöös Euroopa Parlamendi ja nõukoguga välja institutsioonidevahelised vahendid läbivaatamis- ja järelevalveklauslite kohta, mis sisaldaks muu hulgas võimalike tulemuste taksonoomiat ja/või järelhindamisi, mida saab taotleda, ning suuniseid järelevalveklauslite koostamise kohta nii ELi institutsioonide või asutuste kui ka liikmesriikide jaoks;
55. rõhutab, et järelhindamine on ka oluline vahend, mille abil hinnata õigusaktide mõju kodanikele ja ettevõtjatele, kusjuures erilist tähelepanu tuleks pöörata VKEdele avalduvale mõjule, ning kutsub komisjoni üles võimaldama tulevikukindluse platvormil ja liikmesriikidel anda tagasisidet komisjoni hinnanguliste kulude ja tulude kohta pärast rakendamist;
56. rõhutab, et parema õigusloome eesmärke tuleb korrapäraselt läbi vaadata ja hinnata, lähtudes parema õigusloome tegevuskava kriteeriumidest, mille hulka kuuluvad järelevalve ja aruandlus; rõhutab, et eesmärgid peavad olema hästi tasakaalustatud, proportsionaalsed ja nende tulemuslikkust tuleb hinnata; tuletab meelde, et sellise hindamise jaoks on tähtis, et saaks kasutada kogu ELi hõlmavaid võrreldavaid andmeid, ning kutsub komisjoni üles uurima, kas parema õigusloome vahendite kasutamine on aidanud saavutada selliseid eesmärke nagu poliitikavaldkondade paremad tulemused;
57. tunneb heameelt komisjoni uuendatud pühendumuse üle tagada hindamisprotsessi läbipaistvus ja nõuab mitmeaastaste hindamiskavade, sealhulgas kasutatud asjakohase taustteabe avaldamist; rõhutab lisaks vajadust suurendada mõjuhinnanguid ja hindamisi toetavate avalike, täielike ja ligipääsetavate tõendite kättesaadavust ning peab sellega seoses kiiduväärseks komisjoni kavatsust parandada oma tagasisideregistreid ja nende vahelisi sidemeid ning muuta oma asutusesisesed andmebaasid ja andmekogud avalikult hõlpsasti kättesaadavaks; toetab sellega seoses komisjoni kavatsust luua õigusloome ühisportaal, mis peaks pakkuma võimalikult kergesti jälgitavat kujundust ja kasutajasõbralikke kogemusi, et vältida teabe üleküllust, ning rõhutab vajadust muuta see ühisportaal täielikult toimivaks 2022. aasta lõpuks; toetab institutsioonidevahelise tihedama koostöö eesmärki hõlbustada ja ühtlustada juurdepääsu kõigile asjaomase poliitilise algatuse raames kogutud andmetele kogu õigusloomeprotsessi kestel;

58. rõhutab, et ELi rahastatud katseprojektid ja kontseptsioonitõendused võivad võimaluse korral aidata kujundada õigusaktide koostamist ning hõlbustada nende rakendamist ja täitmise tagamist;
59. rõhutab, kui oluline on, et komisjon vastaks õigeaegselt parlamendi esitatavatele kirjalikult vastatavatele küsimustele; peab kahetsusväärseks asjaolu, et varasemalt on enamikule kirjalikult vastatavatele küsimustele vastatud hilinemisega, ning nõuab kindlalt, et komisjon parandaks kirjalikult vastatavatele küsimustele vastamise aega; juhib tähelepanu sellele, et parlamendi küsimustele antud vastuste kvaliteet on sageli väga halb, ning nõuab seetõttu parlamendi küsimustele antavate komisjoni vastuste viivitamatut ja struktuurset parandamist;
60. rõhutab, et Euroopa institutsioonide läbipaistvus on õigusloomeprotsessis keskse tähtsusega, kuna kodanikel on õigus teada, kuidas neid mõjutavaid seadusi luuakse; väljendab heameelt hiljuti nõukoguga läbipaistvusregistri suhtes saavutatud kokkuleppe üle; peab kahetsusväärseks, et kõik ELi institutsioonid ja asutused ning liikmesriikide esindused ei ole kohustatud läbipaistvusregistrit kasutama;
61. nõuab arutelude ja otsuste läbipaistvuse edasist parandamist kõigis institutsioonides; peab kahetsusväärseks, et nõukogu otsustusprotsess ei ole läbipaistev ning et dokumente salastatakse liigselt ja tõlgendatakse määruses (EL) nr 1049/2001 sisalduvaid erandeid väga laialt, eelkõige seoses otsustusprotsessi ja õigusnõustamise kaitsega, mis sageli tähendab seda, et asjaomaste dokumentide avalikustamisel ei kohaldata ülekaaluka üldise huvi põhimõtet; on veendunud, et nõukogu dokumentide salastatuse erandite kasutamist tuleks kohaldada sidusas süsteemis, mis hõlmab sõltumatut järelevalvet ja on kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu praktikaga; nõuab tungivalt, et nõukogu suurendaks avalikustatavate asjakohaste dokumentide arvu ja liiki, eelkõige liikmesriikide väljendatud seisukohti, et üldsusel oleks võimalus teada, millise seisukoha valitsus nende nimel ELi tasandil võttis, ning aidata ühtlasi kaasa ELi otsuste tegemise kontrolli tõhustamisele liikmesriikide parlamentides, mida kohaldatakse kõigi otsuste suhtes alates seadusandlikest dokumentidest kuni rakendusaktide ja delegeeritud õigusaktideni;
62. tuletab meelde, et iga käimasoleva seadusandliku menetluse läbipaistvus ja avalikkus on õigusloomeprotsessi lahutamatu osa ning seetõttu võib seda kohaldada, et saada juurdepääs kolmepoolsete läbirääkimiste dokumentidele, nagu on märkinud Euroopa Liidu Kohus oma kohtupraktikas, eelkõige kohtuasjas T-540/15: Emilio De Capitani vs. Euroopa Parlament; on veendunud, et EL peab töötama välja ambitsioonikama dokumentidele juurdepääsu poliitika ning tagama kehtivate normide parema kohaldamise, sealhulgas sise-, kolmepoolsete ja rahvusvaheliste läbirääkimistega seotud dokumentide puhul; tuletab meelde, et Euroopa Ombudsmani sõnul peaksid dokumentidele, eelkõige seadusandlusega seotud dokumentidele juurdepääsu piirangud olema erandlikud ja rakenduma vaid hädavajaduse korral; lisab ühtlasi, et avatus ja läbipaistvus suurendavad ELi demokraatliku õigusloomeprotsessi legitiimsust ja usaldust selle vastu; peab kahetsusväärseks tava, mille kaudu kasutatakse institutsiooni otsustusprotsessi tõhusust regulaarselt ära selleks, et keelduda juurdepääsu andmisest õigusloomega seotud ettevalmistavatele dokumentidele;
63. on seisukohal, et määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele) võiks läbi vaadata, et võtta täielikult arvesse näiteks digitaliseerimist ja

digitaalset dokumendihaldust, olemasolevat kohtupraktikat läbipaistvuse ja dokumentidele juurdepääsu kohta ning üldsuse arusaama läbipaistvusest üldiselt; rõhutab, et mis tahes läbivaatamine peaks kaasa tooma suurema, mitte väiksema läbipaistvuse;

64. rõhutab, et avatud, tõhus, läbipaistev ja sõltumatu haldus- ja õigusloomeprotsess on kvaliteetse poliitika ja reeglite eeltingimus; toonitab, et haldusmenetluste ühtlustamine võiks aidata kaasa heale valitsemistavale ja reguleerimistavadele ELis ning tugevdada seost ekspertide otsuste tegemise ja demokraatliku legitiimsuse vahel; tuletab meelde, et oma 15. jaanuari 2013. aasta, 9. juuni 2016. aasta ja 20. jaanuari 2021. aasta resolutsioonides nõudis parlament, et ELi toimimise lepingu artikli 298 alusel võetaks vastu määrus avatud, tõhusa ja sõltumatu ELi halduse kohta, ning märgib, et kõnealusele nõudmisele ei ole järgnenud komisjoni ettepanekut; kutsub seepärast veel kord komisjoni üles esitama seadusandliku ettepaneku Euroopa haldusmenetlusõiguse kohta, võttes arvesse samme, mida parlament on kõnealuses valdkonnas seni astunud;
65. tuletab meelde vajadust kohaldada õigusaktide koostamise järjepidevaid põhimõtteid, eelkõige läbipaistvust, vastutust ning selgust ja täpsust kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu praktikas tunnustatud põhimõtetega;
66. juhib tähelepanu sellele, et veelgi madalama läbipaistvuse tasemega organid, nagu eurorühm, tuleks esimese sammuna allutada nõukogu kodukorrale ning teha üldsusele kättesaadavaks tema hääletusmenetlused, protokollid, tulemused ning hääletamise ja arutelude selgitused;
67. võtab teadmiseks selliste vahendite kasutamise nagu õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programm ja tulevikukindluse platvorm, et teha kindlaks võimalused lihtsustamiseks ja tarbetute kulude ning halduskoormuse vähendamiseks enne, kui komisjon teeb muutmissettepaneku, tagades samal ajal kõrgeimad kaitsenõuded ja suurendades ELi õiguse järgimist; tuletab meelde, et tulevikukindluse platvormi ülesanne on hinnata ka seda, kas liidu konkreetset õigusaktid ja nende eesmärgid on tulevikukindlad, proportsionaalsed ja kohandatud uute probleemidega toimetulekuks, keskendudes samal ajal regulatiivsele tasakaalustamisele;
68. kutsub komisjoni üles suurendama pingutusi kõige tõhusamate lahenduste leidmiseks, rakendades parema õigusloome põhimõtteid selliselt, et ELi poliitika eesmärkidest saadavat kasu saaks maksimeerida, samas kui sellega kaasnevat kulusid saaks õigustatud isikute jaoks minimeerida; rõhutab vajadust põhimõtte „kõigepealt mõtle väikestele“ järjepideva kohaldamise ja põhimõtte „suur suurtes asjades, väike väikestes asjades“ tugevdamise järele, et tagada nõuetekohane keskendumine VKEdele ELi ja riigisisestes õigusaktides ning panna alus uuele institutsioonidevahelisele kohustusele vähendada halduskoormust;
69. tunneb heameelt komisjoni otsuse üle luua tulevikukindluse platvormi raames alarühm, mis koosneb Euroopa Regioonide Komitee piirkondlike keskuste võrgustikust; kutsub komisjoni üles võtma platvormi arvamuste suhtes sisukaid järeelmeetmeid ning tugevdama selle järel- ja eelhindamiste tõenduspõhist lähenemisviisi kohalike ja piirkondlike eksperditeadmiste abil;
70. tuletab meelde, et vahehindamised ja aegumisklauslid on kasulikud vahendid, millega

tagada, et ELi õigusaktid on alati ajakohased või tunnistatakse õigeaegselt kehtetuks või kaotavad kehtivuse pärast oma eesmärgi täitmist; on seisukohal, et komisjon peaks välja töötama ja kasutusele võtma integreerituma lähenemisviisi kestlikkusele, mis võtaks paremini arvesse ELi poliitika ja õigusaktide majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnamõju; soovib tulevikukindluse platvormiga teha kindlaks ja uurida õigusakte, mis on vastuolus Euroopa rohelise kokkuleppe ja laiemate kestliku arengu eesmärkidega, sealhulgas võttes selles kontekstis kasutusele lähenemisviisi „esmalt kestlikkus“;

71. kordab oma üleskutset komisjonile¹⁵ hõlbustada Euroopa rohelise kokkuleppe täitmist, kõrvaldades takistused ja bürokraatia, mis võivad selle rakendamist aeglustada, pöörates erilist tähelepanu liidu õigusaktide kohaldamise tagajärgedele ja kuludele, eriti VKEde jaoks;
72. tuletab meelde, et tarbetu koormuse hindamisel tuleb arvestada ELi õigusaktide nn netomõju eri haldustasanditel (võttes täielikult arvesse ka subsidiaarsuse põhimõtet), kus ühe ELi tasandi õigusakti vastuvõtmine, eriti vahetult kohaldatavate ELi määruste kujul, võib kaasa tuua väiksema halduskoormuse riiklikul või kohalikul tasandil ning parandada ka siseturu toimimist, muutes normid läbipaistvaks ja prognoositavaks ning tagades, et neid kohaldatakse ühetaoliselt kõigis ELi liikmesriikides, vähendades seeläbi ka kulusid ja negatiivseid keskkonna-, kliima- ja terviseiga seotud välismõjusid; märgib, et ELi õigusaktide selgemaks muutmine, näiteks parema õigusloome tegevuskava kaudu, nende järgimise soodustamiseks võib toetada ELi õigusaktide ühetaolist kohaldamist;
73. märgib, et tuleb teha rohkem edusamme, eelkõige vormide ja menetluste lihtsustamise ja standardimise valdkonnas, rakendades järjekindlalt ühekordsuse põhimõtet ja ka põhimõtet „vaikimisi digitaalne“ nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil;
74. on veendunud, et kõik rahvusvahelised kaubandus- ja investeerimislepingud peavad olema tulevikukindlad kõigis oma mõõtmetes, edendades seeläbi majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnavalast kestlikkust ning aidates kaasa rahvusvaheliste kohustuste täitmisele; rõhutab sellega seoses, kui oluline on viia enne kaubandus- ja investeerimisläbirääkimiste alustamist läbi kestlikkuse mõjuhindangud; rõhutab vajadust töötada välja ja kasutada integreeritumat lähenemisviisi kestlikkusele, mis võtaks paremini arvesse ELi õigusaktide, poliitikameetmete ja algatuste, sealhulgas kaubandus- ja investeerimislepingute majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnamõju, võttes arvesse ka kumulatiivset mõju, mida erinevad seadusandlikud ettepanekud ning kaubandus- ja investeerimislepingud võivad üldiselt avaldada;
75. on veendunud, et ELi institutsioonid peaksid kasutama eri poliitikavaldkondade eksperditeadmisi, et tagada optimaalne otsuste tegemine ja võtta vastu väga tõhusad meetmed; kutsub kõiki kolme ELi institutsiooni üles parandama oma siseorganite vahelist koordineerimist ja vältima tegutsemist isolatsioonis; rõhutab, kui oluline on edendada ühtseid reguleerimissüsteeme, näiteks seotud seadusandlike algatuste mõistete ühtlustamise kaudu, kuna see võib parandada nõuetele vastavust;

---

¹⁵ Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamus Euroopa Liidu 2022. aasta üldelarve projekti kohta – kõik jaod.

76. rõhutab vajadust uurida uuenduslikke õiguslikke lähenemisviise, näiteks õigusnormide disaini; rõhutab, et õigusnormide disain on inimkeskne lähenemisviis, mis võib aidata ületada ELi kodanike, sidusrühmade ja ELi õigusaktide vahelist lõhet; tuletab meelde, et inimkeskses lähenemisviisis eeldatakse, et õigusaktid tuleks luua eelkõige kodanikke ja sidusrühmi silmas pidades ja need peaksid olema kergesti mõistetavad;
77. juhib nõukogu ja komisjoni tähelepanu parlamendi teemarühmade soovitudele, milles rõhutatakse vajadust vaadata läbi kodukorra artiklid 132 ja 166 juurdepääsu kohta nõukogule ja komisjonile, et võimaldada parlamendiliikmetel osaleda või vastata küsimustele nõukogu töörühmade, alaliste esindajate komitee (COREPER) või ministrite kohtumisel;
78. rõhutab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõikes 10 sätestatud nõuet teavitada Euroopa Parlamenti viivitamata ja täielikult liidu ja kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonide vaheliste lepingute sõlmimise menetluse kõikide etappide kohta; taunib asjaolu, et parlamendile ei anta juurdepääsu erinevatele ettepanekutele, mis on seotud rahvusvaheliste kaubandus- ja investeerimislepingute osaliste läbirääkimispositsioonidega; on seisukohal, et sellega seoses tuleks nõuetekohaselt rakendada institutsioonidevahelist parema õigusloome kokkulepet, milles tunnistatakse, kui oluline on tagada, et iga institutsioon saaks kasutada oma aluslepingutes sätestatud õigusi ja täita oma kohustusi seoses rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamise ja nende sõlmimisega;
79. rõhutab vajadust tagada rahvusvahelise kaubandusmeetmete kontekstis regulatiivsete nõuete proportsionaalsus;
80. rõhutab, et kaubandus- ja investeerimislepingute ajutise kohaldamisega seotud väljakujunenud tavad tuleks kohaldada kõigi rahvusvaheliste lepingute suhtes, tagamaks, et ühtegi lepingut ei kohaldata ajutiselt enne, kui parlament on hääletanud oma nõusoleku andmise poolt;
81. on veendunud, et tõhusa reguleerimisega tuleb saavutada tasakaal lühiajaliste vajaduste ja pikaajaliste probleemide vahel; rõhutab, et strateegiline prognoos täidab ELi poliitikakujundamise tulevikukindlaks muutmisel peamist rolli, tagades, et uute algatuste hindamise aluseks on pikemaajalisem perspektiiv, rõhutades kvaliteetse õigusloome lisaväärtust kui investeerimistulevikku; peab kiiduväärseks strateegilise prognoosi elementide integreerimist komisjoni parema õigusloome tegevuskavasse mõjuhinnangutes ja hindamistes; on siiski seisukohal, et komisjon peaks paremini ühtlustama ja ühendama oma parema õigusloome ja strateegilise prognoosimise, et mõlemat protsessi paremini integreerida; rõhutab, et komisjoni meetodika kulude kvantifitseerimiseks, kompromisside üle otsustamiseks ja strateegilise prognoosi rakendamiseks jääb ebaselgeks, ning nõuab tungivalt, et komisjon tõendaks, kuidas neid lähenemisviise on tegelikkuses järgitud; julgustab komisjoni uurima uuenduslikke kuluhindamise vahendeid; soovib sellega seoses tungivalt võtta süstemaatiliselt arvesse ka valitsustevahelise kliimamuutuste paneeli (IPCC), valitsustevahelise bioloogilist mitmekesisust ja ökosüsteemi teenuseid käsitleva teaduslik-poliitilise foorumi (IPBES) ning määruse (EÜ) nr 401/2009 artikli 10a alusel loodud kliimamuutusi käsitleva Euroopa teadusnõukogu aruandeid seoses määrusega (EL) 2021/1119 (millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik)

strateegilise prognoosi protsessis;

82. võtab teadmiseks õiguskontrollikomitee kaasamise mõjuhinnangutesse, toimivuskontrollidesse ja kehtivate õigusaktide olulisesse hindamisesse, mis parandab komisjoni tõenditel põhinevat tööd; märgib, et õiguskontrollikomiteel võib olla oma roll komisjoni erapooletu ja kvaliteetse töö tagamisel ning et selle eksperditeadmisi ja kogemusi võiks kasutada muude ülesannete täitmiseks komisjonis; rõhutab, et õiguskontrollikomitee saab komisjoni tööd tõhusalt kontrollida ainult siis, kui selle sõltumatus ja erapooletus on vaieldamatult tagatud; nõuab sellega seoses, et õiguskontrollikomitee sõltumatust ja läbipaistvust sidusrühmadega toimivate kohtumiste, läbivaatamiste, soovitude ja arvamuste osas parandataks oluliselt, sealhulgas kasutades selleks komitee liikmetele kohustuslikku läbipaistvusregistrit; rõhutab, et komitee töö ei tohiks lõppkokkuvõttes mõjutada komisjoni suutlikkust teha seadusandlikke ettepanekuid ega aeglustada põhjendamatult seadusandlike ettepanekute vastuvõtmist; kutsub komisjoni üles avaldama kõik komitee arvamused viivitamata pärast nende vastuvõtmist ilma eranditeta, et tagada kogu protsessi käigus sidusus, läbipaistvus ja vastutus, ning edastada need ka parlamendile ja nõukogule; kutsub lisaks komisjoni üles tegema komiteele esitatud hindamis- ja mõjuhinnangute kavandid kättesaadavaks kaasseadusandjatele; võtab teadmiseks, et õiguskontrollikomitee koosneb neljast komisjoni liikmest ja kolmest välisekspertist; palub komisjonil uuesti läbi vaadata õiguskontrollikomitee otsustusprotsessi, kuna praegune süsteem võimaldab vastu võtta arvamusi ilma välisekspertide panuseta, või luua sõltumatu õiguskontrollikomitee väljaspool komisjoni; kutsub lisaks komisjoni üles laiendama oma koostööd õiguskontrollikomiteega, tugevdades seda, andes talle rohkem vahendeid oma töö tegemiseks, ning tagama, et sellel on Teadusuuringute Ühiskeskuse toetus;
83. võtab teadmiseks põhimõtte „üks sisse, üks välja“, mille abil komisjon püüab tasakaalustada uuest õigusaktist tekkiva koormuse, vabastades kodanikud ja ettevõtjad samaväärsest koormusest ELi tasandil samas poliitikavaldkonnas; võtab teadmiseks, et põhimõtte „üks sisse, üks välja“ püüab tugevdada õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi, laiendades seda kehtivatest õigusaktidest tulenevast koormusest kaugemale, et hõlmata ka uutest õigusaktidest tulenev koormus, ning hallata igas poliitikavaldkonnas tekkivat kumulatiivset koormust; nõuab, et lähenemisviis „üks sisse, üks välja“ põhineks ka asjaomaste sidusrühmade kaasamisel; märgib, et komisjon võttis selle põhimõtte kasutusele ühepoolset, ilma eelneva mõjuhinnangu või konsultatsioonita; rõhutab, et selle põhimõtte rakendamine ei tohiks mõjutada poliitilisi kohustusi ega parema õigusloome eesmärke, ning rõhutab, et see ei tohiks kaasa tuua mehaanilisi või matemaatilisi otsuseid tunnistada õigusakte kehtetuks, langetada õigusaktide standardeid ega avaldada õigusaktidele heidutavat mõju, ning et selle eesmärk peaks olema ajakohastada ja reformida ELi õigusakte, et tulla toime uute probleemidega, sealhulgas õigusakte asendades, konsolideerides ja täiustades; rõhutab siiski, et kuigi ELi õiguse kavandamisel, ülevõtmisel ja rakendamisel tuleks vältida täiendavat tarbetut halduskoormust, ei tohiks see lähenemisviis väljenduda dereguleerimises või reguleerimise puudumises ega takistada liikmesriikidel säilitamast või võtmast kaugeleulatuvamaid meetmeid ning kehtestamast rangemaid sotsiaal-, keskkonna- ja tarbijakaitse norme juhtudel, kui liidu õigusega on kehtestatud ainult miinimumnõuded;
84. rõhutab, et ELi õiguse tõhus rakendamine on oluline, et suurendada kodanike usaldust

ELi poliitika ja institutsioonide vastu; tuleb meelde, et ELi toimimise lepingu artikli 197 kohaselt tuleb tõhusat rakendamist liikmesriikides käsitada ühist huvina; kutsub liikmesriike üles vältima tarbetu täiendava haldus- või regulatiivse koormuse lisamist ELi õigusaktide ülevõtmisel, eriti VKEde puhul, kuna nn ülereguleerimise tavad on üks peamisi tarbetu halduskoormuse allikaid; on siiski seisukohal, et parema õigusloome põhimõtte ei tohiks takistada liikmesriikide parlamente säilitamast või võtmast kaugeleulatuvamaid meetmeid juhul, kui liidu õiguses on sätestatud ainult miinimumstandardid; toetab komisjoni nõuet, et liikmesriigid annaksid teada, kui nad otsustavad lisada elemente, mis ei tulene ELi õigusaktidest;

85. tuleb meelde, et vajadus uute õigusaktide järele ei tohiks automaatselt tähendada, et kehtivaid õigusakte ei ole enam vaja; on sellega seoses arvamusel, et iga võimaliku kehtetuks tunnistamise korral tuleb samuti läbi viia põhjalik mõjuhindang, et vältida ootamatuid tagajärgi ja soovimatut mõju; nõuab, et see lähenemisviis põhineks läbipaistval ja tõenditel põhineval meetodikal, milles võetakse proportsionaalselt arvesse kõiki kestlikkuse aspekte, nii seoses kasu kui ka kuludega, sealhulgas nõuete täitmata jätmise ja tegevusetusega seotud kulusid, ning võttes arvesse haldus- või majandusmõju, uurides samal ajal terviklikult ELi õigustikku ning võttes arvesse nende aspektide sotsiaalset, keskkonna- ja rahvatervisealast mõju; kutsub sellega seoses komisjoni üles enne selle põhimõtte rakendamist avalikustama põhimõtte „üks sisse, üks välja“ raames tasakaalustavaid meetmeid ja hankima toetust teistelt ELi institutsioonidelt; on seisukohal, et parem õigusloome peaks põhinema eelkõige kvalitatiivsetel, mitte kvantitatiivsetel kaalutlustel; rõhutab kvaliteetsete õigusaktide tähtsust ELi juhtalgatuste elluviimisel; väljendab heameelt komisjoni teatises võetud kohustuse üle teha koostööd liikmesriikide, piirkondade ja peamiste sidusrühmadega, et kõrvaldada rohepöörde edenemist takistavad takistused ja bürokraatia; rõhutab järeelhindamise tähtsust selle tagamiseks, et EL täidab oma kohustusi;
86. rõhutab lisaks, et lähenemisviisi „üks sisse, üks välja“ kohaldamisel tuleks arvesse võtta kõiki nõuete täitmisega seotud kulusid, nii haldus- kui ka kohandamiskulusid; rõhutab vajadust tagada, et liikmesriigid ning kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused kohaldaksid seda lähenemisviisi asjaomase ülevõtmisprotsessi käigus; julgustab vahetama parimaid tavasid kompensatsioonimeetmete, meetodika ja kogutud andmete kohta;
87. rõhutab, et Euroopa õigusaktide õiguspärasuse seisukohalt on usaldusel määruste täitmise tagamise vastu oluline roll; kutsub komisjoni üles suurendama pingutusi ELi õigusaktide täitmise tagamisel ja käsitlema tõhusalt kõiki ELi õiguse rikkumisi;
88. rõhutab sellega seoses, kui oluline on, et parlament, nõukogu ja komisjon teeksid struktureeritumat koostööd, et hinnata liidu õiguse rakendamist ja mõjusust eesmärgiga seda parandada; juhib tähelepanu vajadusele, et liikmesriigid rakendaksid liidu õigusakte kiiresti, õigeaegselt ja korrektselt, et hinnata nõuetekohaselt vajadust täiendavate õigusaktide järele;
89. märgib, et rikkumismenetluste püsivalt suur arv näitab, et ELi õiguse õigeaegne ja korrektne rakendamine ja kohaldamine liikmesriikides on endiselt tõsine probleem, ning nõuab kiireid meetmeid sellistes menetlustes tehtud otsuste läbipaistvuse suurendamiseks; kordab, et ELi õigusaktide tulemuslik jõustamine on parema

õigusloome tegevuskava oluline osa; juhib tähelepanu sellele, et kodanike ja ettevõtjate liigset regulatiivset koormust võib sageli seostada liikmesriikide kehtestatud nõuetega seotud probleemidega; kutsub komisjoni üles ELi õigusaktide täitmist tagama täielikult ja põhjendamatult viivitusega ning kasutama selleks kõiki olemasolevaid vahendeid; rõhutab, et komisjoni täitmise tagamise poliitika peab olema prognoositavam ja läbipaistvam ning tugevdama kõigi sidusrühmade jaoks õiguskindlust;

90. kutsub üles arutama Euroopa tuleviku konverentsil Euroopa Parlamendi algatusõiguse tugevdamist, kuna parlament on ainus demokraatlikult valitud organ ELis ja esindab otseselt Euroopa kodanikke; tuletab meelde komisjoni presidendi Ursula von der Leyeni võetud kohustust toetada parlamendi algatusõigust; peab kahetsusväärseks, et seda võimalust on pidevalt edasi lükatud aluslepingute hilisemate läbivaatamiste ajale; rõhutab, et parlamentaarne algatusõigus on liikmesriikide tasandil esindusdemokraatia oluline osa, ning peab vajalikuks võimestada Euroopa Parlamendi liikmeid, kuna nad on ELi kodanike otsesed esindajad, ning tugevdada nende õigust kujundada ELi õigusloome kava; väljendab heameelt komisjoni presidendi võetud kohustuse üle toetada Euroopa Parlamendi algatusõigust ja komisjoni võetud kohustuse üle vastata ELi toimimise lepingu artikli 225 kohastele taotlustele alati seadusandliku aktiga; kutsub nõukogu ja komisjoni kõrvaldama võimalikud tõkked, mis takistavad parlamendil kasutada oma õigust esitada seadusandlikke algatusi; on seisukohal, et raamlepingut võiks muuta, et tagada selle õiguse kasutamise hõlbustamine; rõhutab vajadust teha selgemaks parlamendi raportite eri liikide vahelised erinevused ja selgitada meetmeid, mida komisjonilt nõutakse;
91. rõhutab, et Euroopa tuleviku konverents on enneolematu algatus otseseks suhtlemiseks ELi kodanikega, et kuulda nende seisukohti Euroopa poliitika kujundamise kohta; on veendunud, et pärast konverentsi lõppu tuleb läbi viia hindamine, et uurida võimalust rakendada tavadid, mis võivad suurendada kodanike osalemist õigusloomeprotsessis; rõhutab, kui oluline on võimaldada kodanikel kasutada täielikult oma demokraatlikku õigust osaleda ELi otsustusprotsessis aktiivse suhtluse kaudu oma valitud esindajatega ning edendada kodanike otsesest osalemist selles; soovib komisjonil kaaluda osalusmehhanismide integreerimist institutsioonidevahelisesse dialoogi, mis viib komisjoni iga-aastase tööprogrammi;
92. märgib kodanike kiiresti muutuvat arusaama ELi juhtimise mõju kohta nende igapäevaelule ja tulevastele arengusuundadele, arvestades üha enam sotsiaalmeedia juhitud infoühiskonda, mis kiirendab ja suurendab teadlikkust ELi otsustusprotsessi toimimisest ja nõudmistest ELi juhtimisele; kordab, et kodanikke on vaja täielikult kaasata ELi otsustusprotsessi muudmoodi kui hääletamise teel ning muude olemasolevate kanalite kaudu ja viisil, mis arvestab kogu poliitikatsükliga; kordab tõhusate osalusmehhanismide tähtsust ja oma nõudmist luua alalised osalusmehhanismid kooskõlas oma 7. juuli 2021. aasta resolutsiooniga¹⁶ ning rõhutab vajadust need luua Euroopa, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, sealhulgas vajalikud vahendid, et tagada eri tasandi institutsioonide vahel piisav horisontaalne ja vertikaalne koordineerimine; on seisukohal, et need mehhanismid võiksid põhineda poliitilise arutelu veebiplatvormidel, noortega konsulteerimisel ja kodanike

---

¹⁶ ELT C 99, 1.3.2022, lk 96.

paneelarutelude jätkamisel, kuid mitte nendega piirduda;

93. juhib tähelepanu sellele, et parem õigusloome nõuab tõhusaid seadusandlikke menetlusi, mis soodustavad ELi otsustamismenetluste lõpuleviimist sobiva aja jooksul; avaldab kahetsust asjaolu pärast, et aluslepingutes sätestatud seadusandlikke erimenetlusi on liiga harva edukalt lõpule viidud nõukogu vähese huvi ja tõhusate menetlussuuniste puudumise tõttu;
94. väljendab heameelt Euroopa tuleviku konverentsi arutelude üle kodanike osalemise kohta ELi otsustusprotsessis; rõhutab eelkõige kodanike paneelarutelu nr 1 soovitusi, eelkõige soovitusi nr 35, 36, 41, 46 ja 48 ning kodanike paneelarutelu nr 2, eelkõige selle allsuundi 2.1, nr 10 ja nr 11; allsuundi 3.1, nr 16; allsuundi 4.1, nr 24 ja allsuundi 4.2, nr 29 ja 32, ja suunda 5, kodanike osalemist, eelkõige nr 39; nõuab kindlalt, et on vajalik võtta sisuliselt arvesse soovitusi, mis on esitatud konverentsi lõpparuandes, mille juhatus koostab koostöös konverentsi täiskoguga, võttes aluseks konverentsi täiskogu arutelud riiklike ja Euroopa kodanike paneelarutelude soovitude üle ning mitmekeelse digiplatvormi panuse; on seisukohal, et paneelarutelude soovitused näitavad selgelt, et kodanikud nõuavad ELis toimuva avaliku arutelu suuremat läbipaistvust, ELi institutsioonide suuremat teavitustegevust ja rohkem teavet kõigi kommunikatsioonikanalite aktiivse kasutamise kaudu, rõhutades samal ajal sotsiaalmeedia rolli, mis peaks kaasnema ELi otsustusprotsessiga, sealhulgas õigusloomeprotsessidega; kutsub komisjoni, nõukogu ja parlamenti üles kooskõlas aluslepingutes sätestatud põhimõtetega rakendama kodanike paneelarutelude soovitustel põhinevaid konverentsi lõplikke järeldusi;
95. soovitab, et õigusloomeprotsess, mis tuleneb parlamendile aluslepingutega antud seadusandliku algatuse õigusest, peab sisaldama taotlust koostada asjaomaste algatuste jaoks õigusloome ajakava, mis on seadusandliku tavamenetlusega sarnane; rõhutab ühtlasi, et seadusandliku erimenetluse puhul tuleb järgida institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe sätteid, mis puudutavad kõigi kolme institutsiooni institutsioonilist kohustust pidada läbirääkimisi ning teha seda kooskõlas ELi lepingu artikli 13 lõikes 2 sätestatud vastastikuse lojaalse koostöö põhimõttega;
96. on seisukohal, et juhul kui parlament kasutab algatusõigust, näiteks seoses eeskirjadega, mis on seotud parlamendi koosseisuga, selle liikmete valimisega ja selle ülesannete täitmise üldtingimustega ning seoses Euroopa Ombudsmani põhikirja ja ajutiste uurimiskomisjonide moodustamisega, tuleb tulevases institutsioonidevahelises kokkuleppes kaaluda meetmeid, et vältida oluliste institutsionaalsete ettepanekute läbirääkimiste seiskumist;
97. rõhutab parlamendi olulist rolli Euroopa Liidu kodanikke esindava institutsioonina, muu hulgas üldsuse nimel komisjoni ja teiste institutsioonide üle tehtavas järelevalves ja nendega tehtavas koostöös, samuti alt üles lähenemisviisi tagamisel seoses õigusaktide mõjuga kodanikele; kordab seetõttu, kui oluline on kaitsta parlamendi rolli tulevaste õigusaktide esialgsel hindamisel ja kasutada selleks olemasolevaid parlamentaarseid vahendeid;
98. peab kiiduväärseks komisjoni pingutusi tugevdada konsultatsiooniprotsessi, kohustust anda aru igast avalikust konsultatsioonist kaheksa nädala jooksul alates selle

lõpetamisest ning kohustust avaldada aktiivsemalt teavet konsultatsioonide kohta, et jõuda rohkemate kodanike, sidusrühmade, sealhulgas VKEde, ning kohalike ja piirkondlike omavalitsusteni; kutsub liikmesriike üles sellele protsessile kaasa aitama, edendades konsultatsioone oma territooriumil; märgib, et mõnel suuremate rahaliste vahenditega sidusrühmal võib olla suurem roll panuse andmisel konsultatsioonidesse; on veendunud, et kogutud teave peab kajastama sidusrühmade tasakaalustatud ülevaadet ja see nõuab kõigilt sidusrühmadelt, sealhulgas vähemate ressurssidega kodanikelt ja kodanike esindajatelt saadud teabe kogumise hõlbustamist;

99. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

23.3.2022

ARENKUKOMISJONI ARVAMUS

õiguskomisjonile

parema õigusloome kohta: ühendatud jõududega parema õigusloome poole (2021/2166(INI))

Arvamuse koostaja: Christian Sagartz

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval õiguskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artiklis 208 sisalduvaid arengukoostöö eesmäärke,
- 2. peab kiiduväärseks komisjoni 29. aprilli 2021. aasta teatist „Parem õigusloome: ühendatud jõududega parema õigusloome poole“ (COM(2021)0219) ja lubadust tagada, et iga seadusandlik ettepanek aitab kaasa kestliku arengu tegevuskavale aastani 2030;
- 3. kinnitab liidu võetud kohustust võtta arengukoostöö eesmäärke arvesse igasuguse sise- või välipoliitika puhul, mida ta rakendab ja mis tõenäoliselt mõjutab arengumaid, nagu on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 208; tuletab meelde, et kuigi paljud siseriiklikuma mõõtmega liidu poliitikavaldkonnad saavad kaasa aidata kestliku arengu eesmärkide täitmisele, jätavad need arenguriikidesse sageli siiski väga suure ökoloogilise, majandusliku ja sotsiaalse jalajälje; rõhutab, et kestliku arengu tegevuskava 2030 ja selle kestliku arengu eesmärgid peavad seetõttu veelgi hoogustama koordineeritud lähenemisviisi ELi sise- ja välistegevuse ning muude poliitikavaldkondade vahel; kordab seetõttu, et kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks kogu maailmas on äärmiselt oluline luua piisav koostoime ja saavutada rohkem ettenägelikkusel põhinev poliitikakujundamine ja sidusus kõigis liidu

poliitikavaldkondades; tuletab meelde, et kestliku arengu eesmärkides sätestatud põhimõtted ja eesmärgid on jagamatud ja neid ei tohi kahjustada; rõhutab, et ELi arengumaade poliitika kujundamisel on oluline kliimamuutuse ja elurikkuse vähenemise mõjude ennetamine;

4. on kindlalt veendunud, et liidu parema õigusloome süsteem võib olla väärtuslik vahend selle õigusliku kohustuse rakendamisel, tingimusel et süsteemi pakutavaid vahendeid kasutatakse asjakohaselt ja maksimaalse potentsiaaliga, et luua stiimuleid sellise poliitika kujundamiseks, mis lahendab ülemaailmseid probleeme nõuetekohaselt ning võimaldab nende poliitikaeesmärkide rakendamisel minimeerida takistusi, koormusi ja ebaselgusi; peab kahetsusväärseks asjaolu, et liidu arenguriike käsitleva poliitika ja õigusaktide mõjuhindanguid, eelkõige neid, mis käsitlevad muid kui arengumeetmeid sisaldavaid siseriiklike õigusakte, on vähe ning neis ei hinnata ega käsitleta võimalikke mõjusid arengumaadele nõuetekohaselt; peab kiiduväärseks parema õigusloome suuniste uusi versioone ja parema õigusloome vahendite kogumit; loodab, et uus teatis ning ajakohastatud suunised ja vahendite kogum parandavad olukorda, viies vajadusel korrapäraselt läbi täielikud ja sidusad mõjuhindangud; on kindlalt veendunud, et mõjude eelhindamine on väärtuslik vahend arengumaid ja eelkõige vähim arenenud riike käsitlevate poliitiliste ja/või seadusandlike ettepanekute võimalike riskide kindlakstegemiseks ja nendega tegelemiseks; kutsub komisjoni üles pöörama rohkem tähelepanu ELi õigusaktide mõjule arengumaades ning, kui see on asjakohane, austama ja edendama nendes algatustes arengukoostöö eesmärgi, eelkõige sellistes valdkondades nagu ränne, keskkond, põllumajandus ja võitlus rahvusvahelise kuritegevusega, nagu organiseeritud kuritegevus, uimasti- ja inimkaubandus ning rahapesu; nõuab tungivalt, et komisjon muudaks mõjuhindangute järeldused muid kui arengumeetmeid käsitlevates õigusaktides õigusnormideks, et paremini kajastada ELi kohustust järgida ELi toimimise lepingu artikli 208 sätteid; rõhutab vajadust pakkuda väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd) konkreetset tuge uue õigusraamistikuga kohanemisel, eelkõige seoses poliitikavaldkondade arengusiduse põhimõtete ning Pariisi kokkuleppe, kestliku arengu ja kestliku arengu tegevuskava 2030 eesmärkide saavutamiseks; kutsub komisjoni üles tugevdama õiguskontrollikomitee teostatavat mõjuhindangute kontrolli, suurendades selle organi teadmisi arengukoostöö valdkonnas; usub, et parem õigusloome on vahend, mida saab partnerriikidega jagada; kutsub komisjoni üles tugevdama juba sellega seoses käimasolevat koostööd partnerriikidega;
5. märgib, et vahend 35 hõlmab elemente mõjuanalüüside läbiviimise suunamiseks arengumaades, ning loodab, et vahend leiab laialdast kasutust; on seisukohal, et praegused sektorid, mille mõjuhindangud tuleks seada esikohale, peavad kajastama liidu praeguseid ja tulevaseid probleeme ja parlamendi seisukohti ning olema selgelt kooskõlas ELi õiguse asjaomaste valdkondadega, et hõlbustada selliste õigusaktide kindlaksmääramist, millele tuleb erilist tähelepanu pöörata; soovib vahendite valikut veelgi tugevdada, et hõlbustada arengumaade võimalike majanduslike, sotsiaalsete ja keskkondlike mõjude kindlakstegemist ja analüüsimist; teeb ettepaneku lisada vahendite kogumi hulka erivahenditele mõeldud uus rubriik „Mõju arengumaadele“, mis hõlmaks muu hulgas vahendeid 23, 25 ja 26; teeb ettepaneku lisada sellesse rubriiki suunavaid küsimusi, et kindlaks teha, kas õigusaktid aitavad kaasa arengupoliitika eesmärkide saavutamisele ja kestliku arengu tegevuskava 2030 rakendamisele nii ELis kui ka arengumaades; tuletab meelde, et inimõiguste mõju arenguriikides, sealhulgas lastele,

põlisrahvastele, LGBTIQ-inimestele ja muudele haavatavatele rühmadele, on Euroopa arengukoostöö jaoks oluline; kutsub sellega seoses komisjoni üles kehtestama eraldi mõjuhindangute kategooriad inimõiguste, soolise võrdõiguslikkuse ja naiste õiguste ning õigusriigi põhimõtte ja hea valitsemistava kohta arengumaades; tuletab meelde, et varasematest meetmetest õppimiseks ja tulevikus olukorra parandamiseks on oluline pidevalt hinnata menetluste ja vahendite tõhusust, ning kutsub sellega seoses komisjoni üles andma Euroopa Parlamendile korrapäraselt aru vahendi 35 rakendamisest;

6. on kindlalt veendunud, et suuremat rõhku tuleb panna institutsioonilisele konsultatsioonile, koordineerimisele ja koostööle ELi institutsioonides ja nende vahel; nõuab tungivalt, et komisjon ühtlustaks oma sisemenetlusi Euroopa Komisjoni rahvusvahelise partnerluse peadirektoraadi (DG INTPA) süstemaatiliseks kaasamiseks kõikidesse mõjuhindangutesse, eelkõige võimalike ELi-väliste mõjudega siseriiklike õigusaktide puhul, ning võtaks nõuetekohaselt arvesse selle peadirektoraadi tähelepanekuid, soovitusi ja ettepanekuid poliitikavaldkondade arengusidususe raames; kutsub komisjoni üles suurendama DG INTPA kaasatust ja sisulist osalemist talitustevahelistes konsultatsioonides ning institutsioonidevaheliste suhete (GRI) ja väliskoordineerimise (EXCO) tööühendites ning võtma nõuetekohaselt arvesse selle juhtiva peadirektoraadi panust arengukoostöö ja arenguriikide osas;
7. on veendunud, et arengumaid mõjutavate õigusaktide kvaliteet sõltub muu hulgas nende õiguspärasusest ja tõhususest, mis omakorda sõltub konsulteerimisprotsessi laadist ja sellest, kuidas õigusaktid vastavad asjaomaste riikide vajadustele ning kas nende rakendamisega saavutatakse soovitud tulemused kahju tekitamata; väljendab heameelt, et suurendades välispartnerite kaasamist, keskendub komisjon ELi õigusaktide vajaduste ja mõju paremale mõistmisele väljaspool ELi; kutsub komisjoni üles seda kaasamist tulemuslikuks muutma, tagades kaasavad, sisukad ja tõhusad konsultatsiooniprotsessid, hõlmates mõjutatud sidusrühmi, nagu sotsiaalpartnerid ja kodanikuühiskonna esindajad arengumaades, samuti eri valdkondade eksperte ja ettevõtteid; teeb ettepaneku, et nende konsultatsioonide tulemusi ja kogutud tõendeid tuleks tõeliselt kasutada sisendina õigusaktide koostamisel ning et eelkõige võetaks arvesse asjaomaste sidusrühmade konteksti ja erivajadusi partnerriikides, kus konsultatsioon läbi viiakse; väljendab heameelt algatuse üle muuta konsultatsiooniprotsessid sihipärasemaks, selgemaks ja kasutajasõbralikumaks; kutsub komisjoni üles tagama, et avaliku konsultatsiooni protsessi kavandatud lihtsustamine ei kahjustaks selle tõhusust; rõhutab rolli, mida ELi delegatsioonid võivad eelkõige arengumaades etendada, ning vajadust teha kättesaadavaks vajalikud vahendid ja ressursid nende konsultatsioonide läbiviimiseks;
8. tunnistab, et parema õigusloome ja eelkõige mõjude eelhindamiste tõhusaks rakendamiseks on vaja piisaval tasemel inim-, rahalisi ja muid ressursse ning aega; nõuab tungivalt, et komisjon eraldaks sellega seoses asjakohased vahendid;
9. tunnistab, et parem õigusloome on kõigi ELi institutsioonide ühine eesmärk ja vastutus; kinnitab, et kaasseadusandjana ühtlustab parlament oma sisetalituste tegevust, et aidata paremini hinnata ja jälgida mõju, mida arenguriikidele avaldavad välismõõtmega ELi õigusaktid, sealhulgas parlamendi poolt vastu võetud asjakohased tekstid seadusandlike menetluste ja ELi rahastamisprogrammide kohta; kinnitab samuti, et see kindlustab vastaval määral ka komisjonide vahelist koostööd ja koordineerimist, tugevdab kõigis

asjaomastes komisjonides arengupoliitika alaseid eksperditeadmisi ning selgitab arengukomisjoni rolli poliitikavaldkondade arengusidususe põhimõtte tagajana, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi kodukorras (VI lisa) – kõik selleks, et parandada ELi õigusaktide kvaliteeti ja tõhusust;

10. väljendab heameelt komisjoni võetud kohustuse üle parandada ettepanekute mõju analüüsi ja aruandlust, tunnistades kvaliteedi hindamiste tähtsust, mis võib aidata tuvastada lünki, vajadusi ja võimalusi ning avastada olemasolevaid riske ja suundumusi, aidates seega kaasa poliitiliste prioriteetide määratlemisele ja pikaajalise perspektiiviga strateegilise planeerimise kavandamisele, eelkõige vähim arenenud riikides ja pidades silmas kestliku arengu eesmärkide saavutamist; rõhutab, kui oluline on terviklik perspektiiv, milles võetakse arvesse mõju kestliku arengu eesmärkidele tervikuna, kus kestliku arengu kõiki kolme mõõdet – majanduslikku, sotsiaalset ja keskkondlikku – kaalutakse ühesuguse üksikasjaliku analüüsi ja täpsusega, võttes arvesse nii kvalitatiivseid kui ka kvantitatiivseid tõendeid; märgib murelikult, et viidates üksnes „asjaomastele kestliku arengu eesmärkidele“, on oht jätta kestliku arengu tegevuskava 2030 integreeritud ja terviklik olemus tähelepanuta; tuletab meelde liidu võetud kohustust olla koos liikmesriikide ning nende kohalike ja piirkondlike omavalitsustega, ning tihedas koostöös oma rahvusvaheliste partneritega, kestliku arengu tegevuskava 2030 ja kestliku arengu eesmärkide rakendamisel maailmas esirinnas; peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole veel välja töötanud integreeritud ja terviklikku kestliku arengu eesmärkide rakendusstrateegiat; tuletab meelde, et eelkõige oma geopoliitiliste konkurentide kasvava kohalolu tõttu Aafrika riikides peab EL suurendama oma nähtavust arengumaades tõhusa teabevahetusega oma koostöö- ja rahastamisprogrammide kohta;
11. kordab, kui oluline on tagada poliitikakujundamise tõhusus ja dünaamilisus ELi tasandil ning poliitikavaldkondade arengusidusust seoses ELi arengumaid, eelkõige vähim arenenud riike mõjutava välispoliitikaga; on mures selle pärast, et komisjoni 2021. aasta novembris esitatud läbivaadatud parema õigusloome suunistes ja vahendite kogumis ei mainita kordagi poliitikavaldkondade arengusidusust ning et ainult nendele suunistele lisatud vahendite kogum sisaldab ühte poliitikavaldkondade arengusidususe vahendit (35); rõhutab, et kõik asjaomased ELi institutsioonid ja liikmesriigid peavad süstemaatilisemalt ja tõhusamalt kasutama säästva arengu poliitika sidususe tagamise mehhanisme, sealhulgas ka kõrgeimal poliitilisel tasandil; nõuab algatusi, mis muudavad ELi lähenemisviisi selles osas ühtlasemaks; rõhutab liidu rahastamisvahendite, algatuste ja strateegiate vahelise sidususe otsustavat rolli, et saavutada ELi ülemaailmne reageerimine ning täita oma kohustust pühenduda jätkusuutlikule majanduskasvule ja arengule.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	22.3.2022
Lõpphääletuse tulemus	+: 25 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Barry Andrews, Eric Andrieu, Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Udo Bullmann, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Christian Sagartz, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimmnick
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Benoît Biteau, Marlene Mortler

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

25	+
ECR	Ryszard Czarnecki, Beata Kempa
ID	Dominique Bilde, Gianna Gancia
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Christian Sagartz, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Charles Goerens, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Eric Andrieu, Udo Bullmann, Mónica Silvana González, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Benoît Biteau, Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt

1	-
ID	Bernhard Zimniok

0	0
-	

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

3.3.2022

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI KIRI

Adrián Vázquez Lázara
Esimees
Õiguskomisjon
BRÜSSEL

Teema: Arvamus parema õigusloome kohta: ühendatud jõududega parema õigusloome poole (2021/2166(INI))

Austatud esimees

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse (ENVI) komisjoni koordinaatorid otsustasid 3. juunil 2021. aastal, et ENVI-komisjon esitab arvamuse parema õigusloome kohta: ühendatud jõududega parema õigusloome poole (2021/2166(INI)) kirja vormis.

Seetõttu palun nii ENVI-komisjoni esimehe kui ka ENVI-komisjoni arvamuse koostajana vastutaval õiguskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse 3. märtsi 2022. aasta ENVI-komisjoni koosolekul¹ vastu võetud järgmised ettepanekud.

Lugupidamisega

Pascal Canfin

---

¹ Lõpphääletuse ajal olid kohal: Pascal Canfin (esimees), César Luena (aseesimees), Dan-Ştefan Motreanu (aseesimees), Mathilde Androuët, Bartosz Arłukowicz, Margrete Auken, Simona Baldassarre, Marek Paweł Balt, Traian Băsescu, Aurélie Beigneux, Hildegard Bentele, Sergio Berlato, Alexander Bernhuber, Malin Björk, Michael Bloss, Simona Bonafè, Delara Burkhardt, Sara Cerdas, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Nathalie Colin-Oesterlé, Esther de Lange, Christian Doleschal, Marco Dreosto, Cornelia Ernst, Eleonora Evi, Agnès Evren, Pietro Fiocchi, Raffaele Fitto, Malte Gallée, Andreas Glück, Nicolás González Casares, Catherine Griset, Jytte Guteland, Teuvo Hakkarainen, Martin Hojsík, Pär Holmgren, Jan Huitema, Yannick Jadot, Petros Kokkalis, Ewa Kopacz, Joanna Kopcińska, Peter Liese, Sylvia Limmer, Javi López, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Joëlle Mélin, Tilly Metz, Silvia Modig, Dolors Montserrat, Alessandra Moretti, Ville Niinistö, Ljudmila Novak, Grace O'Sullivan, Jutta Paulus, Jessica Polfjärd, Nicola Procaccini, Luisa Regimenti, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Sándor Rónai, Rob Rooken, Silvia Sardone, Christine Schneider, Günther Sidl, Ivan Vilibor Sinčić, Linea Søgaaard-Lidell, Maria Spyraiki, Nicolae Ştefănuţă, Róza Thun und Hohenstein, Nils Torvalds, Edina Tóth, Véronique Trillet-Lenoir, Nikolaj Villumsen, Alexandr Vondra, Mick Wallace, Pernille Weiss, Emma Wiesner, Tiemo Wölken.

Koopia: Tiemo Wölken

ETTEPANEKUD

1. kutsub komisjoni üles viivitamata ja täielikult järgima Euroopa kliimamääruse¹ artikli 6 lõiget 4, milles on sätestatud, et kõik kavandatavad meetmed ja seadusandlikud ettepanekud peavad olema kooskõlas ELi 2050. aasta kliimaneutraalsuse eesmärgi saavutamise; tuletab meelde, et selleks peab komisjon hindama kõikide meetmete eelnõude ja seadusandlike ettepanekute, sealhulgas eelarveettepanekute kooskõla kliimaneutraalsuse eesmärkidega ja seda, kas need tagavad kliimamuutustega kohanemisel edusammude tegemise;
2. taunib asjaolu, et neid uusi kliimaeesmärkidega kooskõla kontrollle on kohaldatud seadusandlike meetmete ja ettepanekute eelnõude mõjuhinnangute suhtes alles alates 1. jaanuarist 2022, hoolimata Euroopa kliimamääruse jõustumisest 2021. aasta juulis, mis tähendab, et määruse sätteid ei ole mitme Euroopa roheline kokkuleppe seisukohast olulise ettepaneku puhul rakendatud;
3. väljendab heameelt lähenemisviisi üle, mille kohaselt kontrollitakse kooskõla Euroopa kliimamäärusega mõjuhinnangutes ja hindamistes, mis on välja toodud parema õigusloome teatises ning sellele järgnenud parema õigusloome suunistes ja vahendites; nõuab siiski tungivalt, et komisjon kohaldaks neid kontrollle süstemaatiliselt ja teeks seda uue meetme eelnõu ettevalmistamise või kehtivate õigusaktide toimivuskontrolli protsessi alguses, et komisjon saaks tõeliselt suunata poliitika valikuid; rõhutab, et Euroopa kliimamäärus kohustab komisjoni artikli 6 lõikes 4 osutatud kooskõla hindamise raames põhjendama, kui meetme eelnõu või seadusandlik ettepanek ei ole vastavuses Euroopa kliimamääruse eesmärkidega;
4. väljendab muret Euroopa kliimamääruse sätete rakendamise pärast juhtudel, kui mõjuhinnangut ei tehta, eelkõige poliitiliselt tundlike ettepanekute, sealhulgas teiseste õigusaktide puhul; tuletab meelde, et vastavalt institutsioonidevahelisele kokkuleppele peaks komisjon koostama mõjuhinnangud oma seadusandlike ja muude kui seadusandlike algatuste, delegeeritud õigusaktide ja rakendusmeetmete puhul, millel on tõenäoliselt märkimisväärne majanduslik, keskkonnaalne või sotsiaalne mõju;
5. toetab keskkonnamõjude täiustatud analüüsi ja aruandluse kohustuse võtmist kõigis ELi poliitikavaldkondades põhimõtte „ei kahjusta oluliselt“ kohustusliku hindamise kaudu ning toetab asjaolu, et seda hindamist tuleb kohaldada kõigi poliitikavaldkondade ettepanekute suhtes, et vältida ebaühtlast kohaldamist; kutsub komisjoni üles esitama parema õigusloome vahendite seas oleva põhimõtte „ei kahjusta oluliselt“ selge määratluse, sidudes selle ELi taksonoomiamääruse² artikliga 17, nagu seda suunistes juba tehakse;
6. rõhutab, et põhimõtte „ei kahjusta oluliselt“ hindamisel tuleb arvesse võtta laiemaid kulusid ja tulusid ühiskonnale, näiteks rahvatervise valdkonnas, ning keskkonnamõju;

---

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/1119, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 401/2009 ja (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimamäärus), ELT L 243, 9.7.2021, lk 1.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088, ELT L 198, 22.6.2020, lk 13.

7. rõhutab, et parema õigusloome tegevuskava peaks toetama liidu rohepööret, ka niisuguste õigusaktide eemaldamise abil, mis ei ole enam sobivad ettenähtud otstarbeks, et vähendada muu hulgas VKEde halduskoormust; juhib tähelepanu asjaolule, et vajadus uute poliitikameetmete järele ei tohiks automaatselt tähendada seda, et kehtivaid poliitikameetmeid ei ole enam vaja; rõhutab, et lähenemisviisi „üks sisse, üks välja“ kohaldamine ei tohi kaasa tuua dereguleerimist, Euroopa kodanike ja keskkonna kaitsestandardite alandamist ega takistada selliste ettepanekute vastuvõtmist, mille eesmärk on ajakohastada või täiendada olemasolevat õigusraamistikku, et viia see vastavusse suurema ELi ambitsioonikusega nii, nagu seda on väljendatud näiteks Euroopa rohelises kokkuleppes ja Euroopa tervisealiidus;
8. nõuab lähenemisviisi „üks sisse, üks välja“ täielikku läbipaistvust; kutsub komisjoni üles töötama välja selged ja põhimõttepõhised suunised, mille alusel valida ja hinnata õigusakte, mida võiks potentsiaalselt kehtetuks tunnistada, sealhulgas töötama välja kulude ja tulude hindamise arvestamismetoodika; rõhutab, et sellistes hindamistes tuleks arvesse võtta nii haldus- ja majandusmõju kui ka liidu *acquis*'d terviklikult ning arvestada selle sotsiaalse, keskkonna- ja rahvatervisealase mõjuga;
9. kordab oma üleskutset komisjonile³ hõlbustada Euroopa rohelise kokkuleppe täitmist, kõrvaldades takistused ja bürokraatia, mis võivad selle rakendamist aeglustada, pöörates erilist tähelepanu liidu õigusaktide kohaldamise tagajärgedele ja kuludele, eriti VKEde jaoks;
10. rõhutab, et parema õigusloome tegevuskava peaks toetama liidu majanduse rohepööret, võimaldades muu hulgas uuenduslike ja progressi võimaldavate tehnoloogiate kiiremat ja tõhusamat turule toomist; väljendab heameelt asjaolu üle, et kõrgete keskkonnastandardite säilitamine võib tuua lisakasu, näiteks uusi äri võimalusi, konkurentsieeliseid Euroopa tööstusele ja võrdseid võimalusi kogu ühtsel turul;
11. tuletab meelde, et tarbetu koormuse hindamisel tuleb arvestada ELi õigusaktide nn netomõju eri haldustasanditel (võttes täielikult arvesse ka subsidiaarsuse põhimõtet), kus ühe ELi tasandi õigusakti vastuvõtmine, eriti vahetult kohaldatavate ELi määruste kujul, võib kaasa tuua väiksema halduskoormuse riiklikul või kohalikul tasandil ning parandada ka siseturu toimimist, muutes normid läbipaistvaks, prognoositavaks ja ühetaoliselt kohaldatavaks kõigis ELi liikmesriikides, ning vähendada seeläbi ka kulusid ja negatiivseid keskkonna-, kliima- ja tervisega seotud välismõjusid; märgib, et ELi õigusaktide selgemaks muutmine (näiteks parema õigusloome tegevuskava kaudu) nende järgimise soodustamiseks võib toetada ELi õigusaktide ühetaolist kohaldamist;
12. toetab tulevikusuundade strateegilise analüüsi süstemaatilist integreerimist poliitika kujundamisse kui viisi tagada ELi poliitika ja õigusaktide tulevikukindlus; väljendab heameelt komisjoni võetud kohustuse üle kasutada paremini ära tulevikusuundade strateegilist analüüsi, kuna sellel on keskne roll tulevikukindla ELi poliitika kujundamisele kaasaaitamisel, tagades, et algatused tugineksid pikemaajalisel perspektiivil; nõuab sellega seoses, et valitsustevahelise kliimamuutuste paneeli (IPCC) ning valitsustevahelise bioloogilist mitmekesisust ja ökosüsteemi teenuseid käsitleva teaduslik-poliitilise foorumi (IPBES) aruandeid võetaks tulevikusuundade strateegilise analüüsi protsessis süstemaatiliselt arvesse; väljendab sellega seoses heameelt niisuguse

---

³ ENVI-komisjoni arvamus Euroopa Liidu 2022. aasta üldeelarve projekti kohta – kõik jaod.

tulevikukindluse platvormi töö üle, mis koondab muu hulgas haldusasutuste, valitsusväliste organisatsioonide ning väikeste ja suurte ettevõtjate eksperditeadmisi korrapärasel koostumisel, et täiustada kehtivaid ELi õigusakte; märgib, et seda platvormi võiks kasutada ka laiemate teemade, näiteks rohepöörde arutamiseks;

13. toetab tõenduspõhise poliitikakujundamise lähenemist ja rõhutab, et usaldusväärset vastastikuse eksperdihinnangu saanud teaduslikud tõendid peaksid olema parema õigusloome ja ettevaatuspõhimõtte aluseks; kutsub sellega seoses komisjoni üles haldama tõendeid läbipaistvalt ja kooskõlas FAIR-põhimõtetega (leitav, kättesaadav, koostalitlusvõimeline ja korduskasutatav);
14. väljendab heameelt kestliku arengu eesmärkide integreerimise üle poliitikakujundamisse, tagamaks, et iga seadusandlik ettepanek aitab kaasa kestliku arengu eesmärkide saavutamisele; nõuab, et mõjuhindangutes võetaks arvesse kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 kui terviku saavutamisele avalduvat mõju ning ei keskendutaks üksnes „asjakohaste“ kestlike eesmärkide tuvastamisele, kuna see tegevuskava on oma olemuselt terviklik ja lõimunud; tuletab komisjonile meelde kohustust integreerida kestliku arengu eesmärgid asjakohastel juhtudel parema õigusloome suunistesse ja vahenditesse ning võtta arvesse nende igakülgset keskkonna- ja kliimamõju nii kohe kui ka pikas perspektiivis majandus-, sotsiaal- ja keskkonnamõju, sealhulgas nende kumulatiivse mõju integreeritud analüüsi raames, ning tegevuse ja tegevusetuse kulu, mis on kaheksandas keskkonnavalas tegevusprogrammis vastu võetud lähenemisviisi „kõigepealt mõtle kestlikkusele“ osa;
15. rõhutab, et keskkonna- ja tervishoiualastel õigusaktidel on otsene mõju ELi kodanike elule; kutsub seetõttu komisjoni üles koostama arusaadavas tavakeeles kõigile seadusandlikele ettepanekutele lühikese seletuskirja ning võtma kõiki asjakohaseid meetmeid tagamaks, et kõik ELi kodanikud mõistaksid seadusandliku ettepaneku olemust, sealhulgas võimalikku mõju nende elule;
16. kordab, et rakendusaktidega seotud nõuande- ja kontrollimenetluste kõikides etappides liikmesriikide esindajate antud häälte läbipaistvust tuleks suurendada ning et liikmesriikide esindajate antud hääled tuleks koosoleku protokollis avalikustada; kordab, et komisjon peaks tegema komiteede koosolekute kohta rohkem teavet avalikult kättesaadavaks, sealhulgas komiteede koosseisu, osalejate, päevakordade ning arutluse all olevate dokumentide ja eelnõude kohta⁴;
17. rõhutab, et on oluline, et komisjon vastaks õigeaegselt Euroopa Parlamendi esitatavatele kirjalikult vastatavatele küsimustele; peab kahetsusväärseks, et varasemalt on enamikule kirjalikult vastatavatele küsimustele vastatud hilinemisega, ning nõuab kindlalt, et komisjon parandaks oma ametiaja teisel poolel Euroopa Parlamendi liikmete esitatud kirjalikult vastatavatele küsimustele vastamise aega.

---

⁴ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2020. aastal vastu võetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (P9_TA(2020)0364).

3.3.2022

TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI KIRI

Adrián Vázquez Lázara
Esimees
Õiguskomisjon
BRÜSSEL

Teema: Arvamus parema õigusloome kohta: ühendatud jõududega parema õigusloome poole (2021/2166(INI))

Austatud esimees

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile tehti kõnealuse menetluse raames ülesandeks esitada arvamus Teie komisjonile. Komisjoni koordinaatorid otsustasid 14. juuli 2021. aasta koosolekul esitada arvamuse kirja vormis.

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon arutas küsimust oma 3. märtsi 2022. aasta koosolekul. Nimetatud koosolekul otsustas komisjon paluda vastutaval õiguskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud.

Lisaks allpool esitatud ettepanekutele soovime juhtida tähelepanu järgmistele küsimustele.

Kuna liikmesriigid on väljendanud tõsist muret ja tõsiseid kahtlusi seoses subsidiaarsuse põhimõtte järgimise kontrolli mehhanismi (nn kollased ja oranžid kaardid) tõhususega, tahaksime rõhutada vajadust tõhusama subsidiaarsuse põhimõtte järgimise kontrolli mehhanismi järele. Seepärast nõuame uue, konstruktiivsema ja tõhusama süsteemi loomist. Põhimõte „üks sisse, üks välja“ on vahend, mille eesmärk on vähendada haldus- ja regulatiivset koormust. Samas tähendab põhimõte „üks sisse, üks välja“ üksnes praeguse olukorra säilitamist. Vajame ulatuslikumat lähenemisviisi, et tõeliselt ja tõhusalt vähendada bürokraatiat. Põhimõte „kõigepealt mõtle väikestele“ peaks olema otsustusprotsessi lahutamatu osa ja kajastuma tulevastes poliitikameetmetes. Uue VKEde saadiku nimetamisega viivitamine on vastuvõetamatu, mistõttu tuleb uus VKEde saadik viivitamata ametisse nimetada. Lisaks peab uuel VKEde saadikul olema Euroopa Komisjonis horisontaalsete pädevustega keskne funktsioon, mis oleks otsustusprotsessiga lähedalt seotud. Selle ülesande täitmiseks tuleb tagada piisavad vahendid, et tagada tõhus töövoog.

Lugupidamisega

ETTEPANEKUD

1. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles tunnistama parema õigusloome ja lihtsustamise vajadust, võttes integreeritud ja tasakaalustatud viisil arvesse majandus-, keskkonna-, soolist ja sotsiaalmõju;
2. võtab teadmiseks komisjoni võetud kohustuse kehtestada põhimõtte „üks sisse, üks välja“, kuid tunnistab, et tegemist on üksnes kvantitatiivse lähenemisviisiga, mida saab täiendada kvalitatiivsete meetmetega, et tagada ELi pikaajaliste eesmärkidega kooskõlas olev tulevikukindel ja tõhus õigusloome; rõhutab, et komisjon peab tegema sisulise järelanalüüsi selle põhimõtte rakendamata jätmise kohta, sealhulgas sektori- ja normideülese mõju kohta; ootab seega komisjoni esimese rakendamisaruaruande avaldamist;
3. tuletab meelde, et liikmesriikide poolt ELi direktiividele lisameetmete lisamine (nn ülereguleerimine) on endiselt laialt levinud ning see suurendab tarbetut halduskoormust ja bürokraatiat, aeglustab poliitika rakendamist ja vähendab ELi rahaliste vahendite kasutamist; kutsub komisjoni üles võtma vajalikke meetmeid, et ergutada liikmesriike ülereguleerimisest loobuma, mis oleks esimene samm uute õigusaktide tulva piiramise suunas;
4. märgib, et tuleb teha rohkem edusamme, eelkõige vormide ja menetluste lihtsustamise ja standardimise valdkonnas, rakendades järjekindlalt ühekordsuse põhimõtet ja ka põhimõtet „digitaalsus normiks“ nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil;
5. rõhutab, et eri- ja siduvate meetmete ja näitajatega tegevuskava vastuvõtmine on oluline eeldus selleks, et meie ühiskond ja majandus muutuksid sotsiaalselt, majanduslikult ja keskkonnavalaselt kestlikumaks ja vastupidavamaks, tagades samal ajal täielikult ELi konkurentsivõime, nt teadusuuringute ja innovatsiooni edendamise kaudu;
6. kutsub komisjoni üles seadma ELi tasandil võimalikult kiiresti pärast mõjuhindangu koostamist auahned ja siduvad kvantitatiivsed ja kvalitatiivsed eesmärgid halduskoormuse vähendamiseks;
7. nõuab seetõttu kohustuslikku testi, mis võimaldaks hinnata seadusandlikest ettepanekutest VKEdele tulenevaid kulusid ja tulusid, kaasa arvatud ettepanekute majandus- ja keskkonnamõju ning mõju VKEde töötajatele;
8. nõuab kindlalt, et VKE-testi tulemusi võetaks arvesse kõigis seadusandlikes ettepanekutes ja näidataks selgelt, kuidas lihtsustamine saavutatakse, ning võimaluse korral sõnastatakse lisasoovitused, et vältida VKEdele tarbetu haldus- või regulatiivse koormuse tekitamist;
9. tuletab meelde, et ELi õigusloomeprotsessis tuleks põhitähelepanu pöörata kvaliteedile, läbipaistvusele ja ajakohasusele ning mõjuhindangutes tiptasemel teadmiste ja andmete kasutamisele, mitte algatuste lõpuleviimise kiirusele;
10. väljendab heameelt asjaolu üle, et mõjuhindangutesse lisatakse eelistatud poliitikavariandi hindamisel põhimõtte „ei kahjusta oluliselt“ analüüs, võttes arvesse ka

seda, milline on tegevuse ja tegevusetuse hind keskkonnale ja kliimale nii kohe kui ka pikas perspektiivis;

11. väljendab heameelt REFITi platvormi õigusjärglaseks oleva tulevikukindluse platvormi loomise üle 2020. aasta mais ning rõhutab VKEde saadikute võrgustiku panuse arvessevõtmise olulisust;
12. tuletab meelde, et vahehindamised ja aegumisklauslid on kasulikud vahendid, millega tagada, et ELi õigusaktid on alati ajakohased või tunnistatakse õigeaegselt kehtetuks pärast oma eesmärgi täitmist; tuletab meelde, et tulevikukindel õigusloome hõlmab peaaesjalikult selle majandusliku, sotsiaalse ja keskkonnaalase kestlikkuse tagamist;
13. rõhutab, et parem õigusloome peaks tooma kasu kõigile ning teenima Euroopa ühiskonna, ettevõtjate, töötajate, kodanike, tarbijate ja keskkonna üldisi huve;
14. väljendab heameelt selle üle, et parema õigusloome suunistes on kasutusele võetud lähenemisviis „kõigepealt mõtle kestlikkusele“; rõhutab, et kulude vähendamise ning regulatiivse ja haldustõhususe saavutamise tegevuskavades tuleb järgida Euroopa rohelises kokkuleppes, kestliku arengu eesmärkides ja põhiõiguste hartas sätestatud põhimõtteid ja eesmärke;
15. kutsub komisjoni üles tagama õiguskontrollikomitee tõhususe ja hea toimimise, tagades, et enamik selle liikmetest on väliseksperdid ja et sellel on Teadusuuringute Ühiskeskuse toetus;
16. kordab, et õiguskontrollikomitee sõltumatus, läbipaistvus ja objektiivsus ning selle töö peavad olema tagatud ja et komitee liikmete suhtes ei tohiks kehtestada mingit poliitilist kontrolli ning seal ei tohi olla huvide konflikti ega kallutatust; õiguskontrollikomitee läbipaistvuse edasiseks suurendamiseks peaksid kõik selle liikmed järgima õiguskontrollikomitee esimehe praeguseid avalikustamistavasid;
17. kutsub komisjoni üles tagama suurte ja väikeste äriühingute, eksperditeadmiste ja sektorite tasakaalustatud esindatuse kõigis ELi poliitikakujundamisega seotud asjaomastes organites ja komiteedes, sealhulgas õiguskontrollikomitees;
18. peab ebapiisavaks praegust nõuet, mille kohaselt peab õiguskontrollikomitees olema ainult üks VKEde esindaja, kes esindab kõigi sektorite kõiki VKEsid, võttes arvesse kui erinevaid küsimusi peab õiguskontrollikomitee hindama.

Lõpphääletusel osalenud liikmed	
Cristian-Silviu Buşoi	Esimees
Zdzisław Krasnodębski	Aseesimees
Morten Petersen	Aseesimees
Patrizia Toia	Aseesimees
Lina Gálvez Muñoz	Aseesimees
Isabella Adinolfi	
Nicola Beer	
François-Xavier Bellamy	
Hildegard Bentele	
Tom Berendsen	
Vasile Blaga	
Michael Bloss	
Manuel Bompard	
Paolo Borchia	
Marc Botenga	
Markus Buchheit	
Jerzy Buzek	
Maria da Graça Carvalho	
Ignazio Corrao	
Ciarán Cuffe	
Nicola Danti	
Pilar del Castillo Vera	
Jakop G. Dalunde	
Martina Dlabajová	
Francesca Donato	
Christian Ehler	
Valter Flego	
Niels Fuglsang	
Claudia Gamon	
Jens Geier	
Nicolás González Casares	
Bart Groothuis	
Christophe Grudler	
András Gyürk	
Henrike Hahn	
Robert Hajšel	
Ivo Hristov	
Ivars Ijabs	
Romana Jerković	
Eva Kaili	
Seán Kelly	
Izabela-Helena Kloc	
Łukasz Kohut	
Andrius Kubilius	
Miapetra Kumpula-Natri	
Adriana Maldonado López	

Thierry Mariani	
Marisa Matias	
Eva Maydell	
Georg Mayer	
Joëlle Mélin	
Iskra Mihaylova	
Dan Nica	
Angelika Niebler	
Ville Niinistö	
Aldo Patriciello	
Mauri Pekkarinen	
Mikuláš Peksa	
Tsvetelina Penkova	
Pina Picierno	
Markus Pieper	
Clara Ponsatí Obiols	
Manuela Ripa	
Robert Roos	
Sara Skyttedal	
Maria Spyraiki	
Jessica Stegud	
Beata Szydło	
Riho Terras	
Grzegorz Tobiszowski	
Evžen Tošenovský	
Marie Toussaint	
Isabella Tovaglieri	
Henna Virkkunen	
Pernille Weiss	
Carlos Zorrinho	

18.3.2022

PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS

õiguskomisjonile

parema õigusloome kohta: ühendatud jõududega parema õigusloome poole
(2021/2166(INI))

Arvamuse koostaja: Helmut Scholz

ETTEPANEKUD

Põhiseaduskomisjon palub vastutaval õiguskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. väljendab heameelt komisjoni teatise¹ väljendatud kavatsuse üle muuta parema õigusloome lähenemisviis dünaamilisemaks ja kohandada seda edasiste arengutega; rõhutab siiski, et teatise rakenduslikud aspektid selginevad alles parema õigusloome suuniste ja töövahendite läbivaatamisega, mida parlament põhjalikult kontrollib; rõhutab vajadust eesmärgipäraste, tasakaalustatud, selgete ja läbipaistvate õigusaktide järele, mis ei suurenda tarbetut haldus- ega regulatiivset koormust;
2. rõhutab, et parema õigusloome ajakohastatud vahendite pakettis, eelkõige põhimõttes „ei kahjusta oluliselt“, tuleb arvesse võtta tegevusetusest tuleneda võivat hinda, eelkõige kliimale ja keskkonnale, samuti sotsiaalset mõõdet, ning meetmete võtmisega viivitamisest tulenevat kumulatiivset mõju;
3. väljendab heameelt komisjoni võetud kohustuse üle kasutada paremini ära tulevikusuundade strateegilist analüüsi, kuna sellel on keskne roll ELi poliitika tulevikukindlale kujundamisele kaasaitamisel, tagades, et lühiajalised algatused põhinevad pikemal perspektiivil;
4. tunnistab praegust suundumust, kus Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) protokollide nr 1 ja 2 kohaldamisalas püüavad liikmesriikide parlamendid ELi poliitikat käsitleva poliitilise dialoogi² kaudu rohkem kodanikke kaasata, et nende jaoks lisaväärtust suurendada; tunnistab ka sellega seoses Euroopa Regioonide Komitee taotlusi sarnaseks tulevikku suunatud kaasamiseks omaalgatuslike arvamuste kaudu;
5. rõhutab tugevaid seoseid taasterahastu „NextGenerationEU“ rakendamise vahel, mille eesmärk on tagada ELi ühiskondade suurem vastupanuvõime, ja ELi institutsioonide vajaduse vahel jõuda liidu kodanikeni, et suurendada teadlikkust nende poliitiliste ülesannete põhiolemusest ja nende täitmisest; on veendunud, et selline teavitustegevus peaks lõppkokkuvõttes aitama kaasa paindlikumale ja tõhusamale institutsioonidevahelisele otsustusprotsessile, mis on võimeline pandeemiast saadud kogemustele jõuliselt ja otsustavalt reageerima;
6. väljendab heameelt jõupingutuste üle tugevdada konsultatsiooniprotsessi ja kohustuse üle anda igast avalikust konsultatsioonist aru kaheksa nädala jooksul alates selle lõpetamisest; nõuab avalike konsultatsioonide paremat süstemaatilist hindamist ning seda, et komisjon suurendaks oma teavitustegevust ja meetmeid suurema osalemise edendamiseks; kutsub komisjoni üles tegema tihedamat koostööd oma esindustega liikmesriikides, nõuandvate organitega ELi tasandil ja riiklike ametiasutustega, et levitada avalike konsultatsioonide kohta rohkem teavet;
7. nõuab läbipaistvamat konsultatsiooniprotsessi ja nende kokkuvõtlike aruannete

---

¹ COM(2021)0219.

² Põhineb komisjoni teatisel „Kodanikekeskne tegevuskava – Euroopa liit tulemuslikuks“, COM(2006)0211.

avaldamist, mis oleksid saadaval kõigis ELi keeltes ja kättesaadavad ka puuetega inimestele;

8. rõhutab, et Euroopa Liidu lepingu artikli 10 lõikes 3 tunnustatakse osalusdemokraatiat ELi ühe peamise demokraatliku põhimõttena, rõhutades seega, et otsused tuleb teha kodanikele võimalikult lähedal, sest see on hädavajalik nende usalduse suurendamiseks ELi institutsioonide vastu; on veendunud, et ELi osalusdemokraatia nõuab kõikide kodanike toetamist ning nende juurdepääsu edendamist valimis- ja osaluvõimaluste nii ELi kanalites kui ka väljaspool neid; rõhutab, et see alt üles suunatud osaluse suurendamine peaks suutma esindusdemokraatiat ELis täiendada, mitte asendada;
9. märgib kodanike kiiresti muutuvat arusaama ELi juhtimise mõju kohta nende igapäevaelule ja tulevastele arengutele, arvestades üha enam sotsiaalmeedia juhitud infoühiskonda, mis kiirendab ja suurendab teadlikkust ELi otsustusprotsessi toimimisest ja nõudmisest ELi juhtimisele; kordab, et kodanikke on vaja täielikult kaasata ELi otsustusprotsessi muudmoodi kui hääletamise teel ning muude olemasolevate kanalite kaudu ja viisil, mis arvestab kogu poliitikatsükliga; kordab tõhusate osalusmehhanismide tähtsust ja oma nõudmist luua alalised osalusmehhanismid kooskõlas oma 7. juuli 2021. aasta resolutsiooniga³ ning rõhutab vajadust need luua Euroopa, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, sealhulgas vajalikud vahendid, et tagada eri tasandi institutsioonide vahel piisav horisontaalne ja vertikaalne koordineerimine; on seisukohal, et need mehhanismid võiksid põhineda poliitilise arutelu veebiplatvormidel, noortega konsulteerimisel ja kodanike paneelarutelude jätkamisel, kuid mitte nendega piirduda; toetab nende mehhanismidega (näiteks, kuid mitte ainult: komisjoni, nõukogu eesistujariigi ja parlamendi kodanike tunnid ja dialoogid) seotud teadlikkuse tõstmise meetmeid, et veelgi hõlbustada ja kaasata kodanike osalemist ELi otsustusprotsessis; on seisukohal, et neid mehhanisme tuleks integreerida ja nendest peaks saama osa institutsioonidevahelisest dialoogist, mille tulemusel koostatakse Euroopa Komisjoni iga-aastane tööprogramm;
10. rõhutab, et põhjalikum teave kodanike murede kohta aitab ELi institutsioonidel nendele oma jõupingutustega reageerida vastavalt liidu esindusdemokraatia aluspõhimõtetele;
11. kutsub institutsioone üles võtma kõik vajalikud meetmed, et tagada haavatavate inimeste, näiteks puuetega inimeste osalemine ELi otsustusprotsessis; rõhutab vajadust parandada kõikide kodanike juurdepääsu teabele; nõuab, et algatataks rohkem avalikke konsultatsioone, mis on suunatud konkreetsetele rühmadele, nagu lapsed, noored või eakad; kutsub kõiki ELi poliitikakujundajaid üles võtma arvesse sidusrühmade panust ja tagama järgnevatel otsustusprotsessides tõhusad järeelmeetmed;
12. rõhutab vajadust, et parlamendis oleks õigusloomeprotsessi igas etapis ja kõigis ELi ametlikes keeltes saadaval suuline või kirjalik tõlge;
13. rõhutab vajadust tõenduspõhiste õigusaktide, põhjalike mõjuhinnangute ja kõigi olemasolevate andmete põhjaliku analüüsi järele; kutsub komisjoni üles tagama otsustusprotsessi läbipaistvus;
14. juhib tähelepanu ja kahetseb, et mitme olulise seadusandliku ettepaneku puhul on

---

³ ELT C 99, 1.3.2022, lk 9.

tuvastatud mõjuhindangute puudumine, mida saab vaid osaliselt seostada COVID-19 pandeemiaga; väljendab heameelt komisjoni võetud kohustuse üle avaldada komisjoni talituste töödokument koos ettepanekuga kolme kuu jooksul pärast selle avaldamist; rõhutab vajadust põhjalikult hinnata COVID-19 pandeemia ja sellega seotud õigusaktide mõju ning nõuab asjakohaseid lahendusi ja poliitikameetmeid pandeemia põhjuste ja negatiivse mõju piiramiseks;

15. nõuab, et mõjuhindangud avaldataks kohe pärast nende valmimist, mitte alles peale poliitikaettepaneku esitamist, tagades seeläbi suurema läbipaistvuse selles, kuidas ELi tasandil otsuseid vastu võetakse, nagu on märkinud Euroopa Liidu Kohus kohtuasjas C 57/16P, *ClientEarth vs. komisjon*; tuletab meelde kõigi kolme institutsiooni antud lubadust kaaluda süstemaatiliselt õigusaktide läbivaatamisklauslite kasutamist järeelhindamiste tegemiseks;
16. rõhutab, et mõjuhindangud ei tohiks kunagi asendada poliitilisi otsuseid ega põhjendamatult edasi lükata õigusloomeprotsessi; on seisukohal, et mõjuhindangutes tuleb võrdselt tähelepanu pöörata majanduslike, sotsiaalsete, tervishoiu ja keskkonnaga seotud tagajärgede hindamisele, eelkõige komisjoni ettepaneku hindamisele, ning et vajaduse korral tuleb hinnata mõju kodanike põhiõigustele ja naiste ja meeste võrdõiguslikkusele;
17. tunnistab, et seadusandlike ettepanekute olulise muutmise korral peavad kaasseadusandjad tegema mõjuhindanguid kooskõlas institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe punktiga 15⁴; lubab kehtestada sisemenetlusi, et koostada oma mõjuhindangud oluliste muudatuste kohta; tagab, et parlamendikomisjonid kasutaksid täiel määral võimalust nõuda selliste muudatuste tegemiseks ekspertiisi; nõuab piisavate vahendite eraldamist oma teenistustele, et toetada liikmete suutlikkust parandada nende rolli kaasseadusandjatena, nagu mõjuhindangute ja Euroopa lisaväärtuse direktoraat;
18. rõhutab lisaks, et mõjuhindangud kujutavad endast vahendit, mis aitab seadusandlikus otsustusprotsessis teha teadlikke otsuseid, ning need ei tohi põhjustada põhjendamatuid viivitusi otsuste tegemisel ega takistada poliitilisi otsuseid üleilmsetele probleemidele reageerimisel seoses rohe- ja digipöördega; rõhutab, et sellistes vahendites tuleks integreeritud ja tasakaalustatud viisil arvesse võtta majanduslikku, keskkonnaalast, soolist ja sotsiaalset mõju ning kasutada nii kvalitatiivset kui ka kvantitatiivset analüüsi, samuti käsitleda ühtlustamata jätmise kulusid ELi tasandil; tuletab meelde, et tulevikukindel reguleerimine peaks hõlmama parema õigusloome suunistes lähenemisviisi „kõigepealt mõtle kestlikkusele“;
19. nõuab mõjumarkerite väljatöötamist konkreetsete probleemide jaoks, nagu mõju haavatavatele rühmadele; kiidab UNICEFi ettepanekut võtta kasutusele lastemarker, milles hinnatakse poliitika mõju lastele, ning nõuab sarnaste mehhanismide väljatöötamist teistes poliitikavaldkondades;
20. rõhutab, et liidu VKEdel on ELi majanduses oluline roll; kordab, et mõjuhindangute tegemisel tuleb erilist tähelepanu pöörata VKEde haldus-, kohandamis- ja vastavuskuludele, eelkõige kohaldades tõhusat VKE-testi; peab kahetsusväärseks VKE-

---

⁴ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

testi senist ebapiisavat kohaldamist;

21. on veendunud, et Euroopa tasandi õigusaktide puudumisest tulenevate kulude (nn Euroopa mõõtme puudumisest tulenevate kulude) arvessevõtmine on parema reguleerimise olemasolevate vahenditega tegelemisel oluline narratiivi ja mõistmise allikas;
22. tuletab meelde vajadust kohaldada õigusaktide koostamise järjepidevaid põhimõtteid, eelkõige läbipaistvust, vastutust ning selgust ja täpsust kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu praktikas tunnustatud põhimõtetega;
23. peab ühtseid keeleversioone ELi ametlikes keeltes oluliseks eeltingimuseks praeguste määruste usaldusväärseks tõlgendamiseks kohtute ning EL ja liikmesriikide ametiasutuste poolt ning usub seega, et need panustavad oluliselt Euroopa Liidu õiguse ühtsesse kohaldamisse; kutsub institutsioone üles neid nõudeid tulevase õigusloome käigus olulisel määral täitma;
24. kutsub institutsioone üles suurendama jõupingutusi sihtotstarbelise ja kasutajasõbraliku ühise registri loomisel seadusandlike ettepanekute menetlemise seisu kohta, nagu lepiti kokku paremat õigusloomet käsitlevas institutsioonidevahelises kokkuleppes;
25. tuletab meelde kõigi kolme institutsiooni kohustust luua selline ühine õigusloomeregister, et võimaldada õigusloomeprotsessi suuremat läbipaistvust, ning võimaldada kodanikel, informeeritud isikutel ning ka laiemal avalikkusel jälgida seadusandlike tekstide arengut selgel ja terviklikul viisil; rõhutab vajadust muuta see ühine portaal 2022. aasta lõpuks täielikult toimivaks ja läbipaistvaks;
26. peab kahetsusväärseks, et nõukogu otsustusprotsess ei ole jätkuvalt läbipaistev, et dokumendid on liiga salastatud ja määruses (EL) nr 1049/2001 sätestatud erandeid tõlgendatakse liiga laialt, eelkõige seoses otsustamisprotsessi ja õigusnõustamise kaitsega, mis on vastuolus seotud dokumentide avalikustamisel ülekaaluka üldise huvi põhimõttega; on veendunud, et nõukogu dokumentide saladuse erandite kasutamist tuleks kohaldada sidusas süsteemis, mis hõlmab välisjärelvalvet ja on kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu praktikaga; kutsub kolme institutsiooni üles tagama eespool nimetatud määruse tulevikku suunatud ja järjepideva kohaldamise, võimaldades asjakohast juurdepääsu dokumentidele, tingimusel et need puudutavad institutsiooni vastutusalasse kuuluva poliitika, tegevuse ja otsustega seotud küsimusi;
27. on arvamusel, et nõukogu tegevuses peaksid dokumentidele juurdepääsu käsitlevad eeskirjad olema sama läbipaistvad kui Euroopa Parlamendi omad; rõhutab sellega seoses, et seisukohad, mida liikmesriikide esindajad kaitsevad juba nõukogu töörühmades, tuleks avalikustada, nii et kodanikud, meedia ja kodanikuühiskond saaksid teada, millise seisukoha nende valitsus nende nimel ELi tasandil võttis, ning samuti aidata kaasa liikmesriikide parlamentides ELi otsustusprotsessi tõhusamale kontrollimisele, mida tuleks teha kõigi otsuste puhul, alates seadusandlikest dokumentidest kuni rakendusaktide ja delegeeritud õigusaktideni;
28. juhib tähelepanu sellele, et veelgi väiksema läbipaistvuse tasemega organid, nagu eurorühm, tuleks esimese sammuna allutada nõukogu kodukorrale ning teha üldsusele kättesaadavaks oma hääletuskorra, protokollid, tulemused ning hääletamise ja arutelude

selgitused;

29. on veendunud, et EL vajab kaugeleulatuvama dokumentidele juurdepääsu poliitika väljatöötamist ning praeguste eeskirjade paremat kohaldamist, sealhulgas sise-, kolmepoolsete ja rahvusvaheliste läbirääkimistega seotud dokumentide puhul; tuletab meelde, et Euroopa Ombudsmani sõnul peaksid dokumentidele, eelkõige seadusandlusega seotud dokumentidele juurdepääsu piirangud olema erandlikud ja rakenduma vaid hädavajaduse korral; tuletab lisaks meelde, et iga käimasoleva seadusandliku menetluse läbipaistvus ja avalikustamine on seadusandliku protsessi lahutamatu osa ning seetõttu võib seda kohaldada kolmepoolsete kohtumiste dokumentidele juurdepääsu suhtes, nagu on märkinud Euroopa Liidu Kohus oma kohtupraktikas, eelkõige kohtuasjas T540/15, *De Capitani vs parlament*; lisab ühtlasi, et avatus ja läbipaistvus suurendavad Euroopa Liidu demokraatliku õigusloomeprotsessi legitiimsust ja usaldust selle vastu;
30. nõuab kiireid meetmeid rikkumismenetlustes tehtud komisjoni otsuste läbipaistvuse suurendamiseks;
31. on veendunud, et ELi õigusaktid peaksid alati olema eesmärgipärased ja proportsionaalsed ning nende eesmärk peaks olema hoida kodanike ja ettevõtjate, eriti VKEde koormust võimalikult väikseks; kordab vajadust vältida ELi õigusaktide väljatöötamisel, ülevõtmisel ja rakendamisel tarbetut haldus-, kohandamis- ja vastavuskoormust;
32. rõhutab tungivalt, et ELi õiguse tõhus rakendamine on oluline, et suurendada kodanike usaldust ELi poliitika ja institutsioonide vastu; tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artikli 197 kohaselt tuleb näha sellist rakendamist kui liikmesriikidele ühist huvi pakkuvat küsimust, ning rõhutab, et nad peavad ELi õigusaktide ülevõtmisel vältima ülereguleerimist; rõhutab, et selline ülereguleerimine tekitab sageli täiendavat haldus- või nõuete täitmisega seotud koormust, seda eriti VKEde jaoks; kutsub liikmesriike üles suurendama riiklikul tasandil jõupingutusi parema õigusloome valdkonnas ja vältima tarbetu koormuseni viivaid tavasid ELi õiguse rakendamisel; on siiski seisukohal, et parema õigusloome põhimõtte ei tohiks takistada liikmesriikide parlamente säilitamast või võtmast kaugeleulatuvamaid meetmeid juhul, kui liidu õiguses on sätestatud ainult miinimumstandardid;
33. kordab, et ELi õigusaktide tõhus jõustamine on parema õigusloome tegevuskava oluline osa; juhib tähelepanu sellele, et kodanike ja ettevõtjate liigseid regulatiivseid koormusi võib sageli seostada liikmesriikide nõuete täitmisega seotud probleemidega; kutsub komisjoni üles jõustama ELi õigusakte täielikult ja ilma põhjendamatute viivitusteta, ning kasutama selleks kõiki olemasolevaid vahendeid; rõhutab, et komisjoni jõustamispoliitika peab olema prognoositavam ja läbipaistvam ning tugevdama kõigi sidusrühmade jaoks õiguskindlust;
34. väljendab heameelt seoses asjaoluga, et komisjon püüab tasakaalustada uusi koormusi, vabastades kodanikud ja ettevõtted samaväärselt koormusest ELi tasandil samas poliitikavaldkonnas; rõhutab, et põhimõtte „üks sisse, üks välja“ püüab tugevdada õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi, laiendades seda praegustest õigusaktidest tulenevast koormusest kaugemale, et hõlmata ka uutest õigusaktidest

tulenev koormus, ning hallata igas poliitikavaldkonnas kumulatiivset koormust; kutsub komisjoni üles põhjalikult uurima, kuidas uus õigusakt kattub kehtivate seaduste ja määrustega; hoiatab siiski, et see põhimõte ei tohiks tuua kaasa ainult mehaanilist kohaldamist, mille tulemuseks võib olla liigne keskendumine regulatiivsele koormusele ning hüvede mitteamistamine või negatiivne mõju muude õiguspäraste poliitiliste eesmärkide saavutamisele; usub, et see põhimõte peaks arvesse võtma ka võimaliku mõju, mida võib avaldada liikmesriikide riigisisese õigusraamistikus juba rakendatud õigusaktide tühistamine; kordab sellega seoses vajadust kogu liitu hõlmava laiaulatusliku konsultatsiooni järele Euroopa, riiklikul ja kohalikul tasandil ning rõhutab, et nende võimalike probleemide lahendamiseks on vaja põhjalikult hinnata poliitika mõju kõigil tasanditel;

35. on kindlalt veendunud, et parem õigusloome on vajalik selleks, et EL saaks saavutada rohelises kokkuleppes sätestatud eesmärgid; väljendab heameelt komisjoni teatistes võetud kohustuse üle teha koostööd liikmesriikide, piirkondade ja peamiste sidusrühmadega, et kõrvaldada rohepöörde edenemist takistavad takistused ja bürokraatia; rõhutab kliimaalaste õigusaktide järelhindamise tähtsust selle tagamiseks, et EL täidab oma kohustusi;
36. tuletab meelde, kui oluline on säilitada enne institutsioonidevahelisi läbirääkimisi tihedad suhted kaasseadusandjate vahel, sealhulgas kutsudes teiste institutsioonide esindajaid regulaarselt mitteametlikele arvamuste vahetustele kooskõlas institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 34 esitatud kohustusega; peab kahetsusväärseks, et see kohustus ei ole toonud kaasa uusi koostööstruktuure ega süstemaatilisi tavasid nende teabevahetuste hõlbustamiseks; teeb ettepaneku, et kaasseadusandjad lepiksid sellega seoses kokku heade tavade juhendis;
37. nõuab institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe läbivaatamist, et integreerida protsessi alaline kodanikega konsulteerimise mehhanism, mille tulemusel koostatakse komisjoni iga-aastane tööprogramm;
38. juhib nõukogu ja komisjoni tähelepanu parlamendi teemarühmade soovitudele, milles rõhutatakse vajadust vaadata läbi kodukorra artikkel 132 ning 166 juurdepääsu kohta nõukogule ja Euroopa Komisjonile, et võimaldada parlamendiliikmetel osaleda või vastata küsimustele nõukogu töörühma, COREPERi või nõukogu koosolekutel;
39. rõhutab, et parlamentaarne algatusõigus on liikmesriikide tasandil esindusdemokraatia oluline osa, ning peab vajalikuks suurendada Euroopa Parlamendi liikmete mõjuvõimu, kuna nad on ELi kodanike otsesed esindajad, ning tugevdada nende õigust kujundada ELi õigusloome kava; väljendab heameelt komisjoni presidendi võetud kohustuse üle toetada parlamendi algatusõigust ja komisjoni võetud kohustuse üle vastata ELi toimimise lepingu artikli 225 kohastele taotlustele alati seadusandliku aktiga; kutsub nõukogu ja komisjoni kõrvaldama võimalikud tõkked, mis takistavad parlamendil kasutada oma õigust esitada seadusandlikke algatusi; on seisukohal, et Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamlepingut võiks muuta, et seda õigust rohkem lihtsustada; rõhutab vajadust teha selgemaks Euroopa Parlamendi raportite eri liikide vahelised erinevused ja selgitada milliseid meetmeid komisjonilt nõutakse;
40. juhib tähelepanu sellele, et parem õigusloome nõuab tõhusaid seadusandlikke menetlusi,

mis soodustavad ELi otsustamismenetluste lõpuleviimist sobiva aja jooksul; avaldab kahetsust, et aluslepingutes sätestatud erilisi seadusandlikke menetlusi on liiga harva edukalt lõpule viidud nõukogu vähese huvi ja tõhusate menetlussuuniste puudumise tõttu;

41. soovitab, et õigusloomeprotsess, mis tuleneb Euroopa Parlamendile aluslepingutega antud seadusandliku algatuse õigusest, peab sisaldama taotlust koostada asjaomaste algatuste jaoks õigusloome ajakava, mis on seadusandliku tavamenetlusega sarnane; rõhutab ühtlasi, et seadusandliku erimenetluse puhul tuleb järgida institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe sätteid, mis puudutavad kõigi kolme institutsiooni institutsioonilist kohustust pidada läbirääkimisi ning teha seda kooskõlas ELi lepingu artikli 13 lõikes 2 sätestatud vastastikuse lojaalse koostöö põhimõttega;
42. on seisukohal, et juhul kui parlament kasutab algatusõigust, näiteks seoses eeskirjadega, mis on seotud parlamendi koosseisuga, selle liikmete valimisega ja selle ülesannete täitmise üldtingimustega ning seoses Euroopa Ombudsmani põhikirja ja ajutiste uurimiskomisjonide moodustamisega, tuleb tulevases institutsioonidevahelises kokkuleppes kaaluda meetmeid, et vältida oluliste institutsionaalsete failide kasutamise keeldu;
43. on seisukohal, et parlamendile kui ainsale otse valitavale ELi institutsioonile tuleks anda seadusandliku algatuse õigus, kui aluslepingud on muudetud;
44. väljendab heameelt Euroopa tuleviku konverentsi arutelude üle kodanike osalemise kohta ELi otsustusprotsessis; rõhutab eelkõige kodanike paneelarutelu nr 1 soovitusi, eelkõige soovitusi nr 35, 36, 41, 46 ja 48 ning kodanike paneelarutelu nr 2, eelkõige selle allsuundi 2.1, nr 10 ja nr 11; allsuundi 3.1, nr 16; allsuundi 4.1, nr 24 ja allsuundi 4.2, nr 29 ja 32, ja suunda 5, kodanike osalemist, eelkõige nr 39; nõuab kindlalt vajadust võtta sisuliselt arvesse soovitusi, mis on esitatud konverentsi lõpparuandes, mille juhatus koostab koostöös konverentsi täiskoguga, võttes aluseks konverentsi täiskogu arutelud riiklike ja Euroopa kodanike paneelarutelude soovitude üle ning mitmekeelse digiplatvormi panuse; on seisukohal, et paneelarutelude soovitusel näitavad selgelt, et kodanikud nõuavad ELis toimuva avaliku arutelu suuremat läbipaistvust, ELi poolset institutsioonide suuremat teavitustegevust ja rohkem teavet kõigi kommunikatsioonikanalite aktiivse kasutamise kaudu, rõhutades samal ajal sotsiaalmeedia rolli, mis peaks kaasnema ELi otsustusprotsessiga, sealhulgas seadusandlike protsessidega; kutsub komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamenti üles kooskõlas aluslepingutes sätestatud põhimõtetega rakendama kodanike paneelarutelude soovitustel põhinevaid konverentsi lõplike järeldusi;
45. rõhutab vajadust kaaluda algatusõiguse küsimust Euroopa tulevikku käsitleval konverentsil, kuna see tugevdaks ELi demokraatlikku legitiimsust ja suurendaks veelgi ELi kodanike mõjuvõimu;
46. on seisukohal, et digiteerimisprotsesside uute vormide väljatöötamine kõigi kolme institutsiooni otsustusprotsessis on oluline proovikivi ja võimalus parandada ELi seadusloome kvaliteeti digiajastul; on veendunud, et kolme institutsiooni kohustused seoses selliste arengutega tuleks selgelt kindlaks määrata ja lisada läbivaadatud

institutsioonidevahelisesse parema õigusloome kokkuleppesse; kutsub seadusandjaid üles kasutama digiteerimist, et vältida liigset bürokraatiat ning hõlbustada seadusandlikku tööd ja valitud ametiisikute demokraatliku väljendust.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	16.3.2022
Lõpphääletuse tulemus	+: 22 -: 3 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Gerolf Annemans, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Włodzimierz Cimoszewicz, Gwendoline Delbos-Corfield, Pascal Durand, Daniel Freund, Charles Goerens, Sandro Gozi, Brice Hortefeux, Laura Huhtasaari, Victor Negrescu, Giuliano Pisapia, Paulo Rangel, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Jacek Saryusz-Wolski, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Sven Simon, Antonio Tajani, László Trócsányi, Loránt Vincze, Rainer Wieland
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Jorge Buxadé Villalba, Nathalie Colin-Oesterlé, Sophia in 't Veld, Nikolaj Villumsen

NIMELINE LÖPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

22	+
PPE	Nathalie Colin-Oesterlé, Brice Hortefeux, Paulo Rangel, Sven Simon, Antonio Tajani, Loránt Vincze, Rainer Wieland
Renew	Pascal Durand, Charles Goerens, Sandro Gozi, Sophia in 't Veld
S&D	Gabriele Bischoff, Włodzimierz Cimoszewicz, Victor Negrescu, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa, Pedro Silva Pereira
The Left	Helmut Scholz, Nikolaj Villumsen
Verts/ALE	Damian Boeselager, Gwendoline Delbos-Corfield, Daniel Freund

3	-
ECR	Jorge Buxadé Villalba, Jacek Saryusz-Wolski
NI	László Trócsányi

3	0
ID	Gerolf Annemans, Laura Huhtasaari, Antonio Maria Rinaldi

7.2.2022

PETITSIOONIKOMISJONI ARVAMUS

õiguskomisjonile

parema õigusloome kohta: ühendatud jõududega parema õigusloome poole
(2021/2166(INI))

Arvamuse koostaja: Pernando Barrena Arza

ETTEPANEKUD

Petitsioonikomisjon palub vastutaval õiguskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et parema õigusloome programmi eesmärk on parandada õigusloome põhimõtteid ning vähendada ettevõtjate ja kodanike tarbetut koormust; rõhutab, kui oluline on võimaldada kodanikel kasutada täielikult oma demokraatlikku õigust osaleda ELi otsustusprotsessis aktiivse suhtluse kaudu oma valitud esindajatega ning edendada kodanike otsesest osalemist selles; rõhutab, et ELi jaoks on oluline tagada suurem läbipaistvus poliitikakujundamise eri tasanditel, sh kolmepoolsetel läbirääkimistel; kutsub komisjoni üles pidevalt parandama avalikke konsultatsioone, et tagada kodanike osalemine ning võtta arvesse nende ja teiste institutsioonide, eelkõige Euroopa Parlamendi kui otse valitud esinduskogu tagasisidet sellise tegevuse kohta; kordab, et Euroopa Parlamendile esitatud petitsioonid on kodanike osalemise ja tagasiside oluline vorm, mida komisjon peaks korrapäraselt hindama ja käsitlema; rõhutab, et ELi paremat õigusloomet käsitlevad avalikud konsultatsioonid ning kõik ELi institutsioonide teabevahetused ja dokumendid peaksid olema kodanikele ja kodanikuühiskonnale kättesaadavad ning tõlgitud kõigisse ELi ja liikmesriikide ametlikesse keeltesse ja kõikidesse riiklikesse viipekeeltesse, samuti koostatud kergesti loetava tekstina, ning rõhutab, et juurdepääs dokumentidele peaks olema kodanikusõbralik;
2. rõhutab, et parem õigusloome peab olema institutsioonidevaheline jõupingutus, mille eest jagavad ka Euroopa Parlament ja nõukogu vastutust; rõhutab asjaolu, et pädevuse andmise, subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtted on ELi juhtpõhimõtted olukorras, kus EL otsustab tegutsema asuda; tuletab meelde, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 1 on sätestatud, et ELi tasandi otsused tehakse nii avalikult kui võimalik ja nii kodanikulähedaselt kui võimalik; on seisukohal, et selgemad reeglid petitsioonide käsitlemise kohta komisjonis parandaksid süsteemi läbipaistvust ja selle tõhusust Euroopa kodanike petitsioonides tõstatatud küsimuste lahendamisel; kordab, et subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt tuleb vältida ülereguleerimist ELi tasandil ning piirata ELi õigusaktide kohaldamisala ja mahtu, et tagada nende kodanikulähedus, läbipaistvus ja arusaadavus;

3. rõhutab, et EL peaks austama pädevuse andmise ja subsidiaarsuse põhimõtet ning võtma vastu õigusakte üksnes aluslepingutes selgelt kindlaks määratud valdkondades; rõhutab, et EL ei tohi sekkuda liikmesriikide eesõigustesse ning peab austama nende riiklikku suveräänsust;
4. jagab petitsioonikomisjoni kui ainsa avalikkusega otseses ja püsivas kontaktis oleva komisjoni väljendatud seisukohta, et demokraatlik lähenemisviis ja poliitiline vastutus jäävad ka edaspidi põhiseadusliku demokraatia (sealhulgas ELi) kõige tugevamaks järelevalvemehhanismiks;
5. märgib, et rikkumismenetluste püsivalt suur arv näitab, et ELi õiguse õigeaegne ja korrektne rakendamine ja kohaldamine liikmesriikides on endiselt tõsine probleem;
6. tuletab meelde, et kodanike petitsioonide pidev ja tähelepanelik läbivaatamine pakub hulgaliselt võimalusi muuta parem õigusloome kaasavamaks ja tõhusamaks ning parandada poliitikakujundajate arusaama kohalikest ja piirkondlikest oludest ning kodanike muredest ja eelistustest; kinnitab, et ELi õigusaktid peaksid tagama kodanike ja ettevõtjate võrdse kohtlemise ning kodanike õiguste tõhusa järgimise kogu liidus ning et tagada tuleks ka kehtivate Euroopa õigusaktide tugev ja võrdne täitmine;
7. toetab komisjoni eesmärki lihtsustada õigusakte ja vähendada koormust; rõhutab, et hoolikalt tuleb tagada, et seda tehtaks asjakohasel viisil, nii et lihtsustamine ei vähendaks õigustatud isikute ja avaliku halduse asutuste jaoks selgust ega nõrgestaks olemasolevaid tulemuste saavutamise mehhanisme;
8. võtab teadmiseks komisjoni soovi tugevdada õiguskontrollikomitee rolli mõjuhinnangute ja hindamiste kontrollimisel põhimõtte „üks sisse, üks välja“ alusel; peab kahetsusväärseks, et see komitee ei ole oma tegevuses piisavalt läbipaistev, kuigi ta peaks valmistama ette tulevikusuundade strateegilist analüüsi ja võtma asjakohasel arvesse COVID-19 kriisi mitmesugust mõju;
9. tuletab meelde, et parem õigusloome on kõikide volinike missioonikirjades sisalduv üldpõhimõte; kutsub komisjoni ja nõukogu üles parandama oma õigusloomeprotsessi ettevalmistavate etappide reegleid ja menetlusi ning pöörama seejuures erilist tähelepanu seadusandlike meetmete tulevase mõju hindamisele;
10. nõuab kõigilt ELi institutsioonidelt, eelkõige nõukogult, suuremat läbipaistvust, et tagada parem õigusloome ning üldsuse dokumentidele ja õigele teabele juurdepääsu õigus;
11. on seisukohal, et Euroopa Parlamendi tööd ja sisekorda saab ja tuleks veelgi digitaliseerida, et neid lihtsustada ja muuta need kodanikele kättesaadavamaks;
12. on seisukohal, et komisjon peaks oma püüdlustes tagada, et ELi poliitika põhineks selgel arusaamisel poliitikavaldkondadest, kus toimuvad kiired struktuurimuutused (nagu keskkond ja digiüleminek), kasutama sisendina kodanike ja kodanikuühiskonna organisatsioonide petitsioone; on seisukohal, et keskse tähtsusega on kodanike osalemine sellistes poliitikavaldkondades nagu põhiõigused, õigusriigi põhimõtte austamine ning võitlus kõigi diskrimineerimisvormide vastu põhjustest sõltumata;

13. kutsub komisjoni üles kasutama võimalust koostada uuendatud ja tõhusam parema õigusloome programm, et toetada ELi juhtimist, parandada õigusloomet, vastata tõhusalt kodanike muredele ning parandada sidusrühmadega teabevahetust ja konsulteerimist, seda kõike läbipaistvuse parandamisega samaaegselt;
14. kritiseerib eeldust, et põhimõtte „üks sisse, üks välja“ on vajalik, kuna see kujutab endast õigusaktide kvantitatiivset hindamist, mis on lühiajaline koormus ja kulu, ning ei keskendu objektiivselt õigusaktide kvaliteedile ning selle eelistele keskpikas ja pikas perspektiivis; peab kahetsusväärseks, et selline keskendumine koormuse ja kulude vähendamisele ei ole kooskõlas ELi poliitikakujundamise vajaduste ja tegelikkusega ning võib seada ohtu komisjoni kohustuse esitada kvaliteetseid õigusakte ning sellel võib olla uutele keskkonna- või sotsiaalvaldkonna õigusaktidele soovitud vastupidine mõju;
15. rõhutab Euroopa Parlamendi olulist rolli Euroopa Liidu kodanikke esindava institutsioonina, muu hulgas üldsuse nimel komisjoni ja teiste institutsioonide üle tehtavas järelevalves ja nendega tehtavas koostöös, samuti alt üles lähenemisviisi tagamisel seoses õigusaktide mõjuga kodanikele; kordab seetõttu, kui oluline on kaitsta Euroopa Parlamendi rolli tulevaste õigusaktide esialgsel hindamisel ja kasutada selleks olemasolevaid parlamentaarseid vahendeid;
16. rõhutab spetsiifiliste vahendite ja institutsioonide, näiteks Euroopa Parlamendi algatusõiguse, Euroopa kodanikualgatuse ja Euroopa Ombudsmani rolli komisjoni esitatavate õigusaktide parendamisel; tunneb heameelt Euroopa tuleviku konverentsi käivitamise üle, kuid tuletab meelde selle järjepideva täiustamise vajadust ning seda, et konverents peaks võimaldama kodanikel edastada teavet ELi õigusaktide tegeliku mõju kohta riiklikul, kohalikul ja piirkondlikul tasandil ning teha ettepanekuid selle kohta, kuidas saavutada parem õigusloome; rõhutab asjaolu, et konverents peaks hõlbustama üldsuse osalemise protsessi, et parandada kõigi ELi institutsioonide tegevust; märgib, et komisjon peaks keskenduma olemasolevate osalusvahendite tõhusamaks muutmisele, et tagada kodanike otsene juurdepääs ELi poliitika kujundamisele ja nende sellesse kaasamine, et nad saaksid kasutada oma põhiõiguseid; nõuab kindlalt, et komisjon küsiks kodanike arvamust ja mis veelgi olulisem, võtaks nende seisukohti arvesse.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	7.2.2022
Lõpphääletuse tulemus	+: 19 -: 11 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Alex Agius Saliba, Andris Ameriks, Marc Angel, Margrete Auken, Jordan Bardella, Alexander Bernhuber, Markus Buchheit, Tamás Deutsch, Francesca Donato, Eleonora Evi, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Malte Gallée, Gianna Gancia, Ibán García Del Blanco, Alexis Georgoulis, Vlad Gheorghe, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Cristina Maestre Martín De Almagro, Dolors Montserrat, Emil Radev, Frédérique Ries, Alfred Sant, Massimiliano Smeriglio, Yana Toom, Loránt Vincze, Michal Wiezik, Tatjana Ždanoka, Kosma Złotowski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Pernando Barrena Arza, Angel Dzhambazki, Marie-Pierre Vedrenne

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

19	+
NI	Francesca Donato
Renew	Vlad Gheorghe, Frédérique Ries, Yana Toom, Marie-Pierre Vedrenne, Michal Wiezik
S&D	Alex Agius Saliba, Andris Ameriks, Marc Angel, Ibán García Del Blanco, Cristina Maestre Martín De Almagro, Alfred Sant, Massimiliano Smeriglio
The Left	Pernando Barrena Arza, Alexis Georgoulis
Verts/ALE	Margrete Auken, Eleonora Evi, Malte Gallée, Tatjana Ždanoka

11	-
ID	Jordan Bardella, Markus Buchheit, Gianna Gancia
PPE	Alexander Bernhuber, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Dolores Montserrat, Emil Radev

4	0
ECR	Angel Dzhambazki, Kosma Zlotowski
NI	Tamás Deutsch
PPE	Loránt Vincze

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

25.4.2022

VÄLISKOMISJONI KIRI

Adrián Vázquez Lázara
Esimees
Õiguskomisjon
BRÜSSEL

Teema: Arvamus parema õigusloome kohta: ühendatud jõududega parema õigusloome poole (2021/2166(INI))

Austatud esimees

Väliskomisjon kiitis 23. veebruaril 2022. aastal heaks inimõiguste allkomisjoni koordinaatorite otsuse esitada õiguskomisjonile seoses selle algatusraportiga parema õigusloome kohta: ühendatud jõududega parema õigusloome poole (2021/2166(INI)) oma arvamus kirja vormis.

Väliskomisjon palub seega vastutaval õiguskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud.

Lugupidamisega

David McAllister

ETTEPANEKUD

1. tunneb heameelt asjaolu üle, et komisjoni teatises parema õigusloome kohta: ühendatud jõududega parema õigusloome poole on esitatud mitu ettepanekut selle kohta, kuidas parandada ELi õigusloome protsessi, sealhulgas parema õigusloome suuniseid ja vahendeid, eelkõige ÜRO kestliku arengu eesmärkide süvalaiendamise tagamiseks, et kõik komisjoni seadusandlikud ettepanekud aitavad täita kestliku arengu tegevuskava aastani 2030; rõhutab, et teatis kehtib komisjoni kõikide poliitikameetmete ja seadusandlike ettepanekute kohta, sealhulgas välispoliitika kohta; nõuab, et tagataks terviklik perspektiiv, milles võetakse arvesse inimõigusi, mis on kesksel kohal kestliku arengu kõigis mõõtmetes – sotsiaalses, keskkonnaalases ja majanduslikus mõõtmes;
2. tuletab meelde, et inimõiguste ja demokraatia järgimise hõlbustamine, edendamine ja kaitsmine on ELi välistegevuse keskse tähtsusega prioriteet, mis on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 21, ja et liidu välistegevuse suhtes kohaldatakse ka Euroopa Liidu põhiõiguste hartat; rõhutab, et EL on korduvalt kinnitanud oma otsusekindlust jääda maailma tasandil mõjukaks osalejaks ning täita ka edaspidi juhtrolli demokraatia ja inimõiguste ülemaailmse kaitsjana; peab seetõttu kahetsusväärseks, et ettepanekus ei ole ELi parema õigusloome vahendite pakettis sisalduvat põhiõiguste vahendit piisaval määral üle võetud suunistesse, mis käsitlevad ELi inimõigustealast ülemaailmset pühendumust ja aluslepingul põhinevat kohustust; rõhutab seetõttu, kui oluline on kogu ELi välispoliitika, sealhulgas kaubanduspoliitika ja arengukoostöö inimõigustealane mõju, pidades eelkõige silmas haavatavaid elanikkonnarühmasid;
3. rõhutab seetõttu, et suunised tuleks läbi vaadata ja neid tuleks tõhusalt rakendada, et tagada inimõiguste süstemaatiline ja nõuetekohane arvessevõtmine, kohustades ELi mitte võtma meetmeid, mis takistaksid või raskendaksid inimõiguste teostamist; rõhutab, et sooline mõju tuleks integreerida kogu aruandlusesse ning et lisaks inimõiguste olukorra üldisele hindamisele peavad inimõiguste mõjuhindangud sisaldama sooliselt segregeeritud andmeid ja hindama spetsiifilist inimõigustealast mõju naistele;
4. kutsub seetõttu Euroopa Komisjoni üles tugevdama horisontaalset kohustust süvalaiendada inimõiguste teste ja mõjuhindanguid eranditult kõikides välispoliitika valdkondades ning tagada tegelik kooskõla oma välistegevuse eri valdkondade vahel ning nende ja muude poliitikavaldkondade vahel; rõhutab, et komisjon peaks süstemaatiliselt kavandama ja täpsustama poliitikavariante, millega kaitstakse põhiõigusi, ja eelistama neid, millel on põhiõigustele suurim positiivne mõju;
5. kordab oma nõudmist, et kõikide ELi poliitiliste ja kaubanduslepingute puhul, mis sõlmitakse kolmandate riikidega, korraldataks korrapärased inimõigustealased mõjuhindamised ning et inimõigustealaseid mõjuhindamisi tehtaks süstemaatiliselt ka enne arenguriikidele GSP staatuse andmist; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kaaluma võimalust integreerida süstemaatilised mõjuhindangud nii instrumenti „Gloaalne Euroopa“ kui ka Euroopa rahutagamisrahasusse; nõuab lisaks, et kui kodanikuühiskonna sisendit mõjuhindangus arvesse ei võeta, tuleks esitada üksikasjalik selgitus näitamaks, et kaalutud on kõiki asjakohaseid variante, tagades, et alati peetakse tähtsamaks avalikku huvi ja inimõigusi;

6. rõhutab, kui oluline on siduda inimõigustealased mõjuhinnangud ELi uue inimõigustealase hoolsuskohustuse poliitikaraamistikuga, tagades, et sektorite, äritegevuse ja väärtusahelate lõikes ettevõtjate inimõigustealaste ja keskkonnariskide kohta kogutud andmeid kasutatakse ELi ja riigi tasandi täitev- ja järelevalveorganites, tagades mõõdetavad võrdlusalused ja materiaalõigusliku sisu;
7. teeb ettepaneku, et õiguskontrollikomitee liikmete hulka peaksid kuuluma ka inimõiguste ekspert ja keskkonnaküsimuste ekspert ning et õiguskontrollikomitee peaks suurendama oma välist väljatööd kodanikuühiskonna panuse kasutamise abil ja andma avalikke vastuseid kodanikuühiskonnalt saadud sisendile;
8. kordab, kui oluline on poliitikavaldkondade sidusus ELi välispoliitikas; tunneb heameelt kõikide algatuste üle, mille eesmärk on tugevdada ELi sellealast tõhusat ja järjepidevat lähenemisviisi.

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon
Esimees

EXPO-COM-INTA D(2022) 9433

Adrián VÁZQUEZ LÁZARA
Õiguskomisjoni esimees

Teema: INTA-komisjoni panus JURI-komisjoni algatusraportisse „Parem õigusloome: ühendatud jõududega parema õigusloome poole“

Austatud esimees

Esimeeste konverents otsustas 9. septembril 2021 anda õiguskomisjonile (JURI) loa koostada algatusraport „Parem õigusloome: ühendatud jõududega parema õigusloome poole“, mis on järelmeede komisjoni teatisele „Parem õigusloome: ühendatud jõududega parema õigusloome poole“ (COM(2021)0219) ja komisjoni parema õigusloome töövahenditele 2021. aasta novembrist. Tiemo Wölken nimetati sellest tulenevalt 9. detsembril 2021 JURI-komisjoni nimel selle raporti raportööriks.

Võttes arvesse teatavate parema õigusloome vahendite suurt tähtsust rahvusvahelise kaubanduse komisjoni jaoks ning selleks, et rõhutada vajadust suurema läbipaistvuse ja nõuetekohase mõjuhindangu järele rahvusvahelise kaubanduspoliitika valdkonnas, otsustasid INTA-komisjoni koordinaatorid saata juhtivale JURI-komisjonile kirja koos kaubandusalaste ettepanekutega.

Meile on teatatud, et JURI-komisjoni ajakava kohaselt on kompromissmuudatusettepanekute esitamise tähtajaks määratud 3. mai 2022 ning et JURI-komisjon võtab nõuetekohaselt arvesse 2022. aasta märtsi lõpuks esitatud arvamust esitavatelt komisjonidelt saadud tagasisidet.

Seetõttu usume, et Euroopa Parlamendi komisjonide vahelise hea koostöö vaimus võetakse käesolevas kirjas esitatud INTA-komisjoni soovitused üle JURI-komisjoni lõppraportisse.

Lugupidamisega

Bernd LANGE

Lisa: INTA-komisjoni panus õiguskomisjoni algatusraportisse „Parem õigusloome: ühendatud jõududega parema õigusloome poole“

Soovitused

1. rõhutab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõikes 10 sätestatud nõuet teavitada Euroopa Parlamenti viivitamata ja täielikult liidu ja kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonide vaheliste lepingute sõlmimise menetluse kõikide etappide kohta; taunib asjaolu, et Euroopa Parlamendile ei anta juurdepääsu eri ettepanekutele, mis on seotud rahvusvaheliste kaubandus- ja investeerimislepingute osaliste läbirääkimispositsioonidega; on seisukohal, et sellega seoses tuleks nõuetekohaselt rakendada institutsioonidevahelist parema õigusloome kokkulepet, milles tunnistatakse, kui oluline on tagada, et iga institutsioon saaks kasutada oma aluslepingutes sätestatud õigusi ja täita oma kohustusi seoses rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamise ja nende sõlmimisega;
2. tuletab meelde, et ühine kaubanduspoliitika kuulub liidu ainupädevusse ning ELi toimimise lepingu artikli 207 sätteid tuleks kindlalt kaitsta ja säilitada; rõhutab vajadust vältida segaelemente sisaldavate kaubandus- ja investeerimislepingute pikki ratifitseerimismenetlusi, et tagada nende õigeaegne jõustumine;
3. rõhutab vajadust tagada rahvusvahelise kaubanduse vahendite kontekstis regulatiivsete nõuete proportsionaalsus;
4. võtab teadmiseks komisjoni kavatsuse luua tugev õiguskontrollikomitee, mis tegeleks ka sõltumatu teavitustegevusega, et suurendada usaldust komisjoni töö kvaliteedi vastu; väljendab muret õiguskontrollikomitee üha poliitilisema rolli pärast; kutsub komisjoni üles võimaldama Euroopa Parlamendile juurdepääsu õiguskontrollikomitee arvamustele ning taotluse korral ka komitee ja huvirühmade vaheliste koosolekute nimekirjale konkreetsete kaubandusega seotud seadusandlike ettepanekute, hindamiste ja mõjuhinnangute arutelude ajal; kutsub komisjoni üles seadma õiguskontrollikomitee koosseisus esikohale kaubanduspädevuse ja soolise tasakaalu;
5. rõhutab, et ELis on 22,6 miljonit¹ väikest ja keskmise suurusega ettevõtjat (VKEd); arvestades, et ainult 600 000 VKEd ekspordivad EList väljapoole; tuletab meelde põhimõtet „kõigepealt mõtle väikestele“ uute vabakaubanduslepingute üle peetavatel läbirääkimistel ning palub uute seadusandlike ettepanekute esitamisel VKEde regulatiivset koormust paremini kaaluda ja käsitleda;
6. tuletab liikmesriikidele ja komisjonile meelde, et nad tunnistaksid kohest vajadust parema õigusloome ja lihtsustamise järele ning võtaksid vastu konkreetsete ja siduvate eesmärkide ja näitajatega tegevuskava, mis on meie majanduse taastumis- ja innovatsioonivõime oluline eeltingimus; märgib, et mitu liikmesriiki on seadnud halduskoormuse vähendamiseks kuni 30 % kvantitatiivsed eesmärgid;

---

¹ <https://www.statista.com/statistics/878412/number-of-smes-in-europe-by-size/>

7. rõhutab, et kaubandus- ja investeerimislepingute ajutise kohaldamisega seotud väljakujunenud tavadid tuleks kohaldada kõigi rahvusvaheliste lepingute suhtes, tagamaks, et ühtegi lepingut ei kohaldata ajutiselt enne, kui parlament on hääletanud oma nõusoleku andmise poolt;
8. rõhutab, et vahehindamised ja aegumisklauslid on kasulikud vahendid, millega tagada, et ELi õigusaktid on alati ajakohased ja eesmärgipärased; on siiski arvamusel, et aegumisklauslite kasutamist rahvusvahelistes kaubandus- ja investeerimislepingutes tuleb uuesti hinnata ja sellega peavad kaasnema paindlikkuse kaitsemeetmed, et võidelda lepinguosaliste võimalike kuritarvituste vastu;
9. on veendunud, et kõik rahvusvahelised kaubandus- ja investeerimislepingud peavad olema tulevikukindlad kõigis oma mõõtmetes, edendades seeläbi majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnavalast kestlikkust ning aidates kaasa rahvusvaheliste kohustuste täitmisele; rõhutab sellega seoses, kui oluline on viia enne kaubandus- ja investeerimisläbirääkimiste alustamist läbi kestlikkuse mõjuhindangud; rõhutab vajadust töötada välja ja kasutada integreeritumat lähenemisviisi kestlikkusele, mis võtaks paremini arvesse ELi õigusaktide, poliitikameetmete ja algatuste, sealhulgas kaubandus- ja investeerimislepingute majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnamõju, võttes arvesse ka kumulatiivset mõju, mida erinevad seadusandlikud ettepanekud ning kaubandus- ja investeerimislepingud võivad üldiselt avaldada;
10. märgib, et kaubandus sõltub endiselt paljudest paberdokumentidest; on veendunud, et digitaliseerimine ja elektrooniliste kaubandusdokumentide kasutamine vähendavad kulusid ja keerukust; kutsub komisjoni üles kasutama ära digiajastut ja -vahendeid teatavat liiki koormuse või kohustuste vähendamiseks; rõhutab digitaalsete kaubandusdokumentide kasutuse uurimise vajadust, mis suurendaks tõhusust ja turvalisust ning vähendaks keskkonnamõju;

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	17.5.2022
Lõpphääletuse tulemus	+: 20 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Pascal Arimont, Manon Aubry, Gunnar Beck, Geoffroy Didier, Ibán García Del Blanco, Esteban González Pons, Sergey Lagodinsky, Gilles Lebreton, Maria-Manuel Leitão-Marques, Karen Melchior, Sabrina Pignedoli, Jiří Pospíšil, Franco Roberti, Raffaele Stancanelli, Adrián Vázquez Lázara, Axel Voss, Marion Walsmann, Tiemo Wölken, Lara Wolters, Javier Zarzalejos
Lõpphääletusel kohal viibinud asendusliikmed	Daniel Buda, Jean-Paul Garraud, Yana Toom

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

20	+
PPE	Pascal Arimont, Geoffroy Didier, Esteban González Pons, Axel Voss, Marion Walsmann, Javier Zarzalejos
S&D	Ibán García Del Blanco, Maria-Manuel Leitão-Marques, Franco Roberti, Tiemo Wölken, Lara Wolters
Renew	Karen Melchior, Yana Toom, Adrián Vázquez Lázara
ID	Jean-Paul Garraud, Gilles Lebreton
ECR	Raffaele Stancanelli
Verts/ALE	Sergey Lagodinsky
The Left	Manon Aubry
NI	Sabrina Pignedoli

1	-
ID	Gunnar Beck

0	0

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu